

IV

ROBINES

SETEMBRE N:4. 1980

« TEMPS D'ESTIU VORA EL FOC... »

Si. Estam en vacances. I no és precisament el foc de la xemeneia el que predomina. No. És la calor. Vacances pels comerços (bars, botigues, tendes)... i molta calor. PLATGES. Els diumenges amb els carrers tirant

a buids. Tothom a vore-
ra de mar cercant om-
bra o una espira de ==
sol per torrar-se, de-
pen. I no pot mancar l,
autobus de la carica-
tura. Un autocar que ca-
da diumenge va a Alcú-
dia i torna per tornar

hi al proper diumenge.
A la platge. "Jo hi vull
anar"... criden uns nins
I mentres tant, Binissa-
lem queda buid, inòspit
, tranquil. Sense renous
de motos ni de cotxes,
ni gent que va i vé .
És l, estiu... "Temps d,
estiu vora el foc"...
Temps de vacances vora
el mar, i el sol que to-
rra... i a vegades fa =
bofegues... És foc naty-
ral que ve del cel. Un
do de Deu, tal volta...
I estrangers, ànimes d,
altres nacions que ens
visiten a noltros, ma-
llorquins, soletjats .
Temps de foc... estiu,
Agost 80, Robines .
Binissalem.

Equip de Redacció :

- BIEL NICOLAU POL
- ANTONI AMENGUAL FERRER
- TONI POL
- JOAN TORRENS POL
- MARGALIDA SALOM TORRENS
- FRANCESC DELACIO
- ANTONI PUJADAS NAVARRO
- JUAN MIQUEL LLADO
- PERE J. SALOM POL

Col.laboradors:

- Llorenç Moyá Gilabert
- Dr Andreu Vidal Llaorés
- Joan Villalonga
- Joan Miquel Real
- Francesc Pol Pons
- Joan Ramis Torrens
- Biel Ramón Sans

- Jaume Ramón Sans
- Joana Fiol Dols
- M. Magdalena Carbonell
- Margalida Ramis
- Maria Fiol Dols
- Francesc Nadal
- Miquel Gomila
- Julià Rosselló
- Miquel Ferragut
- Joan Salines

Disenys:

- Pep Fiol Seguí
- Joan Rosselló
- Antoni Pol

Humor:

- Tomeu Seguí Nicolau
- Joan Miquel Lladó

Fotografia:

- Jaume SANS

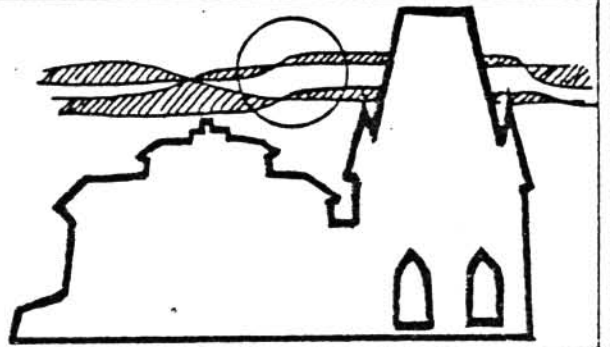
Altres ajudes:

- Ajuntament
- Impremta Rubines
- LA CAIXA
- SA NOSIRA
- Bohigas
- ... i tú amic lector.

Local i informació :

- C/ General Moranta, 32
Binissalem, Mallorca.
Nº 4. Preu venda : 50-

ACTIVITAT MUNICIPAL

CONCURS D'OPOSICIO OPERARIS

Sols s,ha presentat un candidat per ser operari al concurs que s,ha de fer. Aquest és en Tomeu Moyá Coll. Però així i tot, haurà de passar els examens que al proper mes ja es sabran els resultats

CONCURS POLICIA MUNICIPAL

Quatre ja són els inscrits per poder ser policia municipal al proper concurs que molt aviat es durar a terme. Aquest són:

- Monserrat Amengual
- Miquel Llabrés Comas
- Tomeu Moyá Coll
- Juli Perez Avellaneda

APORTACIO FESTA DES VERMAR

A la sessió plenària del dia 5, es va acordar fer un donatiu de 50.000 pts a la festa des Vermar, per l'organització i altres gastos. Així mateix, s,encarregarà com a representants als actes, als concejals, Comas, i Regus.

TORRA SUMINISTRE AIGUA PER CAMIONS

Es va donar compte de que en el projecte de "Baixada d,aigua potable desde ca,n Arabí, fins a la població, no s, enclufa el sistema automàtic d,omplida de camions mitjan fitxes. Es va acordar acceptar el pressupost presentat per la casa Tomás. Ascendeix a 125.392 pessetes.

NOVA FOTOCOPIADORA

Per unanimitat, varen dir que sí, a la compra de la nova fotocopiadora, marca Canon, model BP-200 i que costà, 450.000 pts

MILLORES AL CAMP MUNICIPAL D,ESPORTS

S,aprovà el pressupost d,obres a realitzar al camp d,esports. Puixa a la cantitat de 499.487 pts. Hi ha una probable subvenció per part de la Federació de futbol, que és del 50 per cent. També, s,ha d,instal·lar s,aigua potable.

BALANÇ FESTES PATRONALS: 500.000 PTES DE PERDUES:

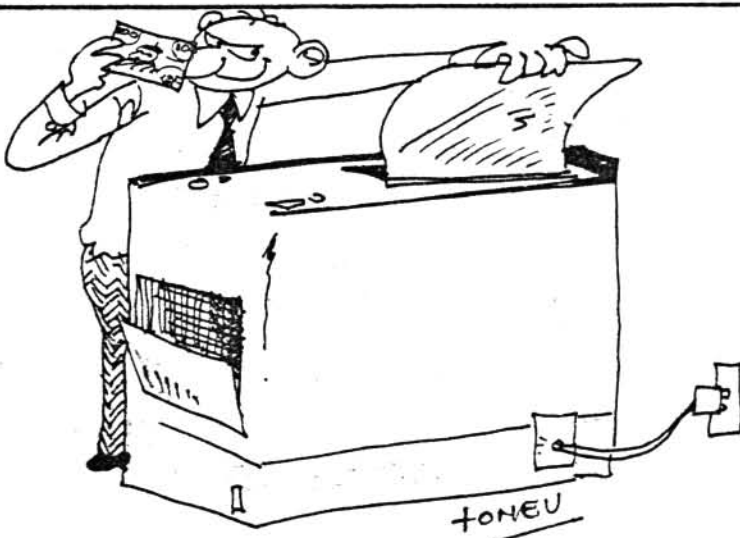
DIA 24

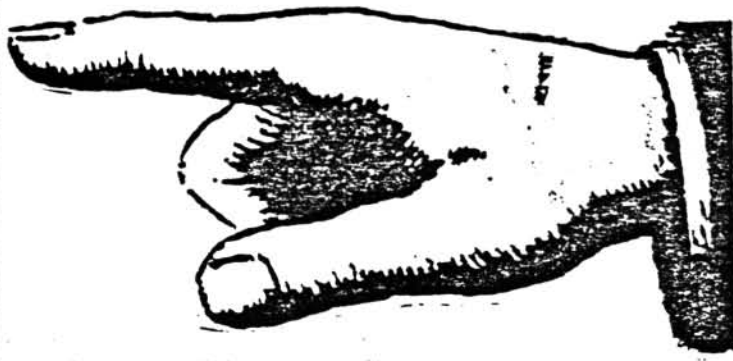
Hi ha hagut perdues a les festes de Sant Jaume, encara que no es sabin numeros exactes. Però aproximadament, de 430.000 a 500.000. Direm que es varen vendre 1.426 abons de majors, i 554 abons de nins. El que supossen amb dubleis: 782.000-pts.

De taquilles, el dia 24, ferer 159.600 pts, el dia 25: 14.250, el dia 26: 151.600, i el dia 27 (incluit futbol): 44.000 pts. Així mateix, es varen recabdar 75.000 pts dels bars de sa plaça. Total, quasi mig milió de perdues. Quasi res

DIA 27

ELS NOSTRES REGIDORS

MARTÍ VERD, P.S.O.E.

El regidor que presentam aquest mes, és en Martí Verd i Lladó. Mestre d'obres de professió, casat amb Francesca Perelló. Té dos infants, na Catalina i en Miquel Angel. Així l'em entrevistat:

-Com te vares iniciar de cara a la política?

-La iniciació política va ser ajudant a montar, col·laborant a la fundació del Partit Socialista, PSUE. Causes, crec que no en hi ha. Totes ses persones quan neixen ja som polítics.

-Llegeix l'espai "Els nostres regidors" de la nostra revista? Què opines de "Robines"?

-Sí, el llegesc, i ho trob molt encertat, si bé, falta pulir-lo una mica. Crec que la vostra revista, és de lo més encertat que s'ha fet en el nostre poble durant molts d'anys.

-Creus que hi ha coherència dins s'Ajuntament, o cadascú tira pel seu vent?

-Coherència és una paraula molt mala d'explicar. Si entenem per coherència votar perquè quedi dins un caixó... si que en hi ha. Si s'entén com a coherència de partit, s'UCD en té, nosaltres, els de PSOE, malgrat estar més organitzats, com que som lliberals, de vegades ens contradeim.

-Parlem de la teva vida, si te pareix...

-A ca meva, d'idees polítiques no n'hi ha ha

gudes. Els meus avantpassats eren carcelers, els meus oncles, carabiners o soldats de drete... no faiangistes Jo, vaig conèixer d'aprop sa república, malgrat era molt jove. En sa diferència abismal que hi ha, no podia ser partidari d'un continuisme.

M, AGRADA LLEGIR ALLÒ = TÍPIC DE MALLURCA

-Quina classe de lectura t'agrada?

-Com a lectura, per ara, i per sempre, els temes mallorquins... malgrat estiguen escrits en castella.

-Què trobes de l'actual govern a nivell nacional?

-Crec que no hi ha govern... Val més no parlar-ne. Un govern no no més hi ha de ser per compondrer, se sa corbata. Sino que ha d'estar preparat per a rebre ses "verdes" i ses "madures".

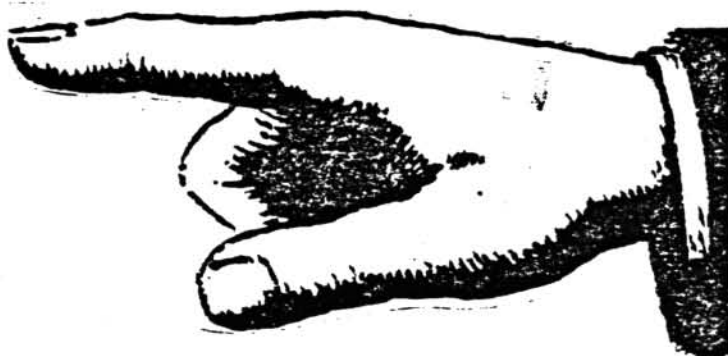
AL NOSTRE POBLE NO HI HA ORDRE NI DISCIPLINA, DESDE "JOCOS PROIBIBITS" FINS A RENOUS DE MOTOS I NO FER CAS ALS DISCS "

-I passem al govern local. Què opines del nostre batlle Antoni Amengual?

-Del nostre batlle no en valen queixes. Tenim el que el poble va elegir. Magués pogut ser més bó, però més xerec, com el mateix govern. Entenc per

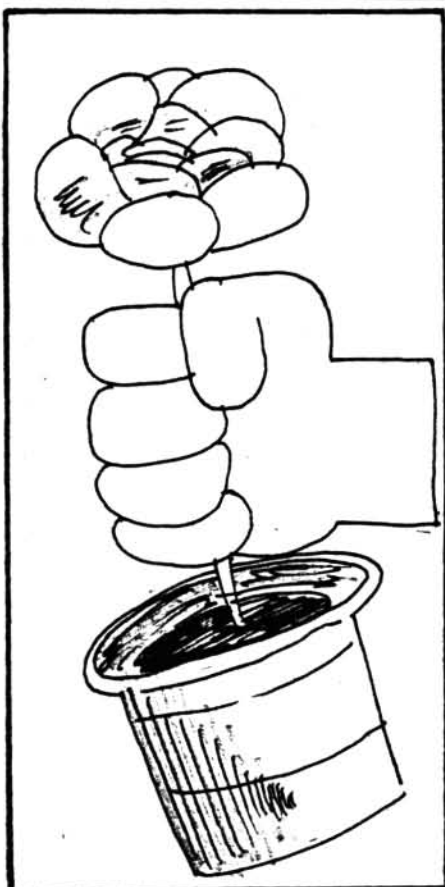

Local, sede del comité local del P.S.O.E. (fotos SANS)

ELS NOSTRES REGIDORS

MARTÍ VERD, P.S.O.E.

-Hauria de ser millor. És tà baix.

-Parlem d'esports. Com veus l'esport al nostre poble?

-Be. En futbol, crec que complim més que bé. En == basket, participam també molt acertadament. A Tennis, tenim sa campiona d'Espanya, un campió de Balears a natació, atletisme record de Balears de llançament de disc i == pes. En ciclisme, una gran massa de corredors... coloms... en fi, crec que == tenguent en compte les instal·lacions que tenim, crec que complim.

-Catòlic? Practicant?

-Si... som com un 75 % dels espanyols catòlics... d'aquells que es == dies de missa queden a caseva.

ROBINES

bon batle, ordre, disciplina, formalitat. Això en es nostre poble no hi és. Si han arribat, per contra, en potència, els jocs de cartes, daus, jocs "prohibits"... Tot això, se == sab que hi és, però no s'atura, així com rencus de motos, que molts els diumenges es saiten es disc, etc, etc. Malgrat que a un pleno extraordinari es decidís combatre tot això, però segueix igual que si res haguessim decidit.

-Quin paper tens dins el consistori?

-Estic com a membre de sa comisió d'obres, president de joventut i esports, i encarregat de s'alumbrat públic.

-Què trobes del nivell = cultural del poble?

la mita

UNA FOTO

COMENTARI

FENT SES FEINES...

Hem rebut a la nostra redacció aquesta foto prou simbòlica, d'un fet totalment natural: Fer ses feines. L'autor de la foto és anònim, si bé ens confessa que és molt aficionat a la fotografia, i no vol signar, perquè el que apareix a la mateixa, no s'en adonà compte de que li tirassin. Però, ens conta, que tant el que "li amolia", com eil mateix, tots dos son binissalamera. El títol: "Fer ses feines a sa vorera d'un camí".

XAFARDERS

PER
EN
PETU
FET

AI DEU MEU DE FORASTERS!!

En Pere i en Joan estan asseguts a un cafè de la Vila i discuteixen damunt això de si sa revista Robines s, ha de fer en mallorquí o en castellà.-

Pere: I jo et dic que no, fins aquí podem arribar.

Joan: Però Pere, tu no entens que hi ha molta gent que no sab lligir/

Pere: Ja ho sé, i jo sóc es primer, però m'esforc endemés estam a Mallorca, tant si t, agrada // com si no, xerram es mallorquí i l, hem de lligir, en mancaria d, altra.

Joan: I tots aquets peninsulars que le volen lligir?

Pere: Ells han vingut a Mallorca, noltros no els hem enviat a demanar, // no? idó, que l'aprengh que si jo m'en anava a sa península, xerraria es castellà, i si m'en anava a viure a s'extranger també hauria d'aprendre a xerrar en patués.

Joan: Però no veus que si la feien en castellà en vendrien moltes més.

Pere: I a lo millor no ho fan per doblers, i a lo millor només ho fan per dur un poc de cultura en es poble?

Joan: No me venguis en "cuentos", endemés no lletgires lo que va dir es Niuer a sa revista, "Si un home va en bicicleta tota se seva vida, quan es vell no sap caminar".

Pere: D'aquest desertor/ val més no parlar-ne, // perquè li podrien contestar això: "UN HOME QUE TOTA SA VIDA HA VISCUT UNA DICTADURA QUAN ES VELL NO SAB ANAR AMB UNA DEMOCRACIA. Endemés, aquest és un home que no més renega de sa seva == llengua, "només l, empra a dins caseva", però alhora de "los actos oficiales", empra es castellà.

Joan: Començ a creure == que tens raó.

Pere: Mira, els nins quan juguen a fer s, indio ho fan en castellà, però == quan xerren normal i corrent, tant a s, escola, com a caseva ho fan en MALLORQUI, i no és que = jo tenguí res que dir = d, es castellà, però si aquests joves de sa revista la fan en mallorquí els ho trob ben fet

i no s, haurien d, aficar amb ells, es mateixos == mallorquins, ja que estam a Mallorca, conservem sa nostra llengua.

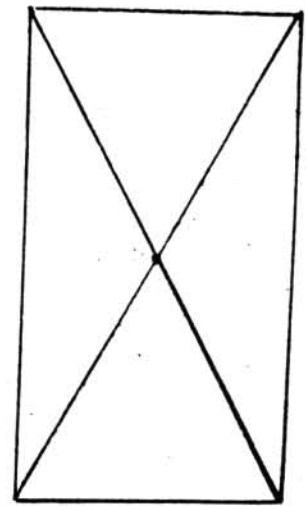
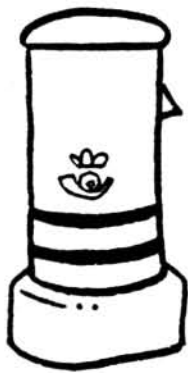
Joan: No me queda més remei que callar, tens tota sa raó.

Pere: Es clar que si home, tots els que critiquen això és perquè són perezosos, i no t, ofendis, però és sa veritat, perquè tot és esforçar-se una mica, jo sé que és mal de fer lligir en mallorquí per un que no hi ha llegit mai, però = mirem a jo, m'esforc una mica i de cada vegada = ho llegesc millor, tot és força de voluntat.

Joan: Te ns raó Pere, però ja està be de discutir per avui, crida es e camarer i beurem una copa.

Pere: (Fa mambelletes i crida). Camarer ! .. .

QUEIXA AL AJUNTAMENT

Fa uns tres mesos que me varen fer firmar demunt un llibre que duia el municipal en Ferrà, per asfaltar es camí que va a Banyols, Alaró, i a ca, n Cabrit, però en cara és s, hora de que haguin dit i fet qualqu cosa perque ara no s, hi pot anar amb els bassiots que hi ha. Deman al nostre Ajuntament que fassi qualque cosa perque no han fet absolutament res desde que varen elegir nou alcalde. Per aquest camí no hi poden passar de pedres i bassiots que per tot hi ha. Si al menos es arre glassin un poc, empero ni això han fet. Per favor, els que van per aquest camí, demenau a s, ajuntament que fassi una cosa o s, altre.

Jaume Sans Nicolau

«NO» A LES ZONES DE JARDI.

Agraïria a la vostra reacció, donassiu cabuda a la següent nota informativa.

He llegit un article publicat al diari ULTIMA HORA, amb data del 7/8/8 la qual no va signada. Diu aquest article, que la moció presentada en

el Pleno de s, ajuntament del dia 1 Juliol, pel concejal Tomeu Salom, resa "Zones ajardinades", va ser aprovada per unanimitat. Però del que no parla aquesta nota, és de la intervenció del concejal Sr Antoni Pol Nicolau, qui va exposar que malgrat estar d'acord amb tal moció existia un greu perill (obstacle) per poder dur a terme la seva realització. L'obstacle no era altre que dins un any o menys, al començar ses obres de construcció de s, alcantarillat i conducció d'aigües potables, tals "zones ajardinades" serien destruïdes. Per tant, el fonament del Sr Pol es basava en la defensa dels interessos del poble de Binissalem, son uns gastos elevats i que considerava "tirar els doblers en desmesura". Em vaig entrevistar amb el senyor Pol, i parlant sobre aquesta moció em va exposar lo següent: "No comprenc aquesta moció. Tenc tals "regalos" respecte a ella que la consider un fet per poder demostrar que els responsables de la nostra Corporació treballen. Però aquesta feina és precipitada. El meu poble sempre ha fet o treballat les coses amb lentitud, però ben fetes. En aquesta moció la consider com a "començar ses cases per ses teulades". Lo primer que necessita el nostre po-

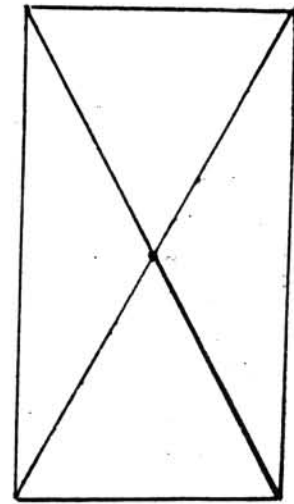
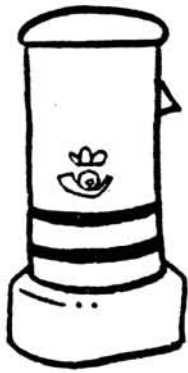
ble es fer arribar s, aigua a totes les cases.. Quant tots tinguem s, aigua i els ciments dels carrers siguin segurs i positius, disponent d'aigua potable, aquest serà el moment de fer "ses zones ajardinades" solides i exhuberants de vida. Hermoses i verdes perquè seran regades en freqüència. Els veïns, els binissaliamers, ens sentirem orgullosos de tenir uns regidors magnífics que han demostrat que pensen amb el cap".

"Un que assisteix als Plenos".

AL HUMORISTA J. LLADÓ

Joan Miquel Lladó: Segueixc amb interès els teus "xistes", i m, agraden bastant. Son molt bons i graciosos, no hi ha dubtes. Però a un xiste del mes passat, el que feres sobre el viatge a Roma, pegares una patinada, quan dius: "MONROVIA" (Siberia) Hi ha una greu falta.... Tal volta molt poca gent s, en hagi donat compte.. L'errada és que Monrovia no és capital ni ciutat de Siberia, sinó que de Liberia... Amb "l" amic Lladó. Segueix envant, que són molt bons els teus dibuixos... Però alerta a equivocar-te.

Antoni Jaume.

A UN ESCRIT D'EN M. FERRAGUT SOBRE «ELS FORASTERS».

Amable equip red actor-
de "Robines", us agrai-
ria que si fos possible
publicàsseu les següen-
ts retlles. Des del meu
punt de vista en el n^o
3 de la vostra revista,
han aparegut alguns es-
crits amb els quals no
estic d'acord. En la pa-
gina 12, hi apareix un
text titulat: "S'enemic"
i que signa Miquel Fe-
rragut, i que respecte
del qual vull comentar-
ne un fragment, que pens
desvirtua la totalitat
de l'escrit. L'autor diu
cuses molt encertades
que jo mateix apoi, però
hi ha un paràgraf que
no puc acceptar i és el
següent: "Per raons de
comandera" (de doblers)
, els forasters, ramalla-
dominant, en es mateix-
temps que feien opres-
sió de sa nostra llengu-
a, alfabetitzar sa
gent amb sa llengua fo-
rastera". D'afirmacions
semblants a aquestes n,
han surgit una sèrie de
prejudicis, malauradamen-
t molt afrelats dins la
societat mallorquina, i
que ara, per falta d'es-
pai no puc tractar. De
totes formes, i breument
comentaré alguns aspect-
tes del fragment. Jo no
sé per quina raó, ni per
quins estranys mecanis-
mes de pensament, el Se-
nyor Ferragut afirma
que els "forasters" fei-

en opressió de sa nos-
tra llengua", aixó a més
de no ser veritat és ==
una afirmació bizantina
i sense cap suport so-
cio-històric que la fo-
namenti, i el que és més
greu, és simplement, un
insult i provocació als
forasters que per raons
que ara no són del cas-
explicar, conviuen dins
la societat mallorquina
, tenguí per cosa certa,
senyor Ferragut, que si
no fos per aquests "fo-
rasters" que, segons vos-
tè, són opressors de la
llengua catalana, els ma-
llorquins encara viuríem
dins unes estructures so-
cioeconòmiques anacroni-
cament medieval i ante-
diluvianes, aixó per una
banda i, per una altra,
tot mirant la nostra his-
tòria recent, un es pre-
gunta, qui és qui "feia de
sa nostra llengua?". Doncs
un, senyor Ferragut, ha de
contestar que tot l, apar-
tat de poder franquista-
començant per l, escola =
, alló els forasters
com qualsevol altra pira-
ntes, l, han sofrida a =
l, escola franquista, i que
llavors es fotesin a o-
primir la llengua catala-
na, en fi, no m, ho crec, i
així podríem seguir par-
lant dels capitosts enca-
rregats de mantenir l, or-
todòxia franquista.
a Binissalem, no em digui
senyor Ferragut, que en

precisament els forastés
els qui realitzaren tan
honorable feina. I quant-
és, segons, diu vostè, que
els "forasters" alfabeti-
zaren sa gent amb sa lle-
ngua forastera"? Li prec
que em digui quant, com i
a on, s, ha duit a terme =
tan noble tasca i li ho
agrairé de bona fe, per ==
sempre més. Així les co-
ses senyor Ferragut, no =
trobo per enlloc la rela-
ció que vostè ha vista
entre ser "foraster" i ser
opressió de sa llengua =
catalana. Jo no sé si vos-
tè té alguna mania o fò-
bia als "forasters", i se-
nt profundament no poder
recomanar-li alguna medi-
cina o xarop per a tals-
foteses però en veritat,
vostè acusa als "foras-
ters" de culpes que no =
tenen o els retreu quali-
tats com la "comandera",
que, si ha sabut llegir =
bé, vostè ve a dir que =
"la comandera" (o també =
els doblers que per a =
vostè sembla que són una
mateixa cosa) és cosa =
freqüent i normal entre =
els "forasters", però, po-
sats a "comandar" i tenir
quartos, Senyor Ferragut
, els mallorquins tampoc
ens xupam el dit, que =
diguem.

Cordialment,
Jeroni Salom Pons .

RESPOSTA A UNA CARTA ANONIMA

UN «SI» BEN FORT A LES ZONES DE JARDI

A rel d'haver rebut una carta titulada "NO A LES ZONES DE JARDI", al nostre espai "Correu del lector", i estan aquesta sense firmar, hem volgut enterar-nos del problema, i cercar la veritat, per veure si això que es deia en aquesta carta era factible, o per altra part, carexia de fonaments:

La carta, que apareix a la pagina anterior, parla abans de tot, de la intervenció del concejal Toni Pol, Niuer, que s'oposà (totsol) al reste de l'equip de l'Ajuntament a les "zones de jardí". El senyor Pol argumenta que no es poden fer aquests jardins perquè després serien destruïts alhora de fer s, alcantarillat i canalització d'aigües. Hem volgut investigar això i degut a que la carta, NO ESTAVA FIRMADA, l'hem mostrada a un arquitecte, a un aparellador, i a dos regidors de s, Ajuntament. I de tot això, hem deduït que s, alcantarillat no és problema per dur endavant aquest ajardinament, ja que en l'actualitat, se té en mans el projecte d, abastament d'aigües i aquestes zones de jardí, si se fessin, se deixaria en condicions, igual que se fa quan es fa una obra nova avui en dia, deixant sa tuberia preparada perquè no s, i hagi d, espenyar res al dia de demà quan es pssin ses tuberies per tot el poble. Així, al fer aquestes zones de jardí es deixarien preparats preventant les tube-

ries que un dia hi han de passar per davall. Així mateix, DESMENTIM, i aclaram això que ens deia la carta anònima, que segons indica, va a poiada pel concejal, Antoni Pol, Niuer.

D'aquí, que quedi clar, QUE NO EXISTEIX CAP PROBLEMA NI UN PER A FER I DUR ENDAVANT AQUEST PROJECTE D, AJARDINAMENT. Si per tot, i a totes les mocions que se presenten hi ha "que trobar que dir", i "discussions", això ja és positiu de partits i raons "personals" o "polítiques". El que trobam que s, ha de fer, es ja, tot d, una, aquestes zones de jardí, tant necessàries pel nostre poble. Moció presentada pels regidors Tomé Salom, Biel Capellà i Miquel Bibiloni. Que recordarem, consistia en posar arbres i bancs per a seure, jardins, al carrer Gabriel Arrom Fiol, davés s, estació (costat de sa via des tren), carrer del Pou Bó, (davés es pou), i zona des Pou Poal, adecentament. Desde aquestes pagines, donam un "ENDAVANT" a aquest projecte. ES NECESSARI POUER CONTAR AMB QUALQUE ZONA VERDA AL NOSTRE POBLE".

Equip de redacció de REVISTA ROBINES

l'ornam recordar que les cartes sense signar, si són polèmiques o no fiables dependrà de l'equip de Redacció la seva publicació.

CREC QUE SI HI HAGUES ESCENES DE LLIT, EN ELS PLENOS, ENCARA SERIEN MOLT MÉS INTERESSANTS I A DAMUNT HI ANARIA MÉS GENT. T, IMAGINES A DUS CONCEJALS QUE SE DUNIN "BESOS DE AMOR" ?

SETEMBRE

NUMERO EXTRA DEDICAT TOT ELL A "SA FESTA DES VERMAR"

Estam preparant un especial dedicat en exclusiva a la Festa des Vermar. Aquest, de 50 pag. de contingut, parlarà de l'història, actes, entrevistes, cançons, etc.

NOTICIES

FAMÍLIES DE GITANOS PEL POBLE

Durant dos o tres vespres, dues famílies de gitanos varen romandre en es camp que hi ha davés s, estació, colindant amb el Carrer Escola = Graduada. Uns set o vuit gitanets ajaguts per en terra tota la nit... No sabem perquè ni a on, però la qüestió és que == se, n anaren després del segon dia d, haver acampat i haver romandre.

TOMEU SALOM, BATLE DURANT UN PARELL DE JORNADES

El nostre batle Antoni = Amenyual va agafar vacances durant varis dies. I fou el tinent de batle, Tomeu Salom, Pompa, qui == se, n va fer càrrec del mandat.

SOR AINA, GERMANA DE LES TRINITÀRIES VA MORIR DURANT EL PASSAT MES

Sor Aina, del Convent de les Monjes Trinitàries,

el passat dia 4 d, Agost ens va dir adeu a l, edat dels 84 anys. Varen ser més de 55 anys d, entrega total als demés i sobretot als infants, els quals han rebut una ditalada de mel, tant en forma de tendresa com de dolçura. Ella, va ser un testimoniatge viu de creença, d, entrega i summissió == cap a Jesús, és a dir, a sa comunitat on vivia. Puc dir poca cosa més = d, ella, però si caldria recordar un cert sentimentalisme que molts de cossos tendres experimentaren al passar per les seves mans. Per últim sé que els darrers = anys de la seva vida == era rídicament sorda, però se li notava que espiritualment no ho era gens, a sa veu de Jesús = hi acudia sempre, així = ho manifestaren ses lla rgues hores d, oració == constant.

Que el seu cos reposi = en pau

Antoni Amenyual

JOAN POER, HA MORT.

El binissalamer Joan Vidai, Poer, tal com deiem = al darrer nombre de la revista, sofrí un aparatós accident, que el dugué a la mort el passat dia 15 d, Agost. A l, edat de 40 anys, després de lluitar contra la mort, durant dos mesos.

POLIESPORTIU, AVIAT

Ja ha estat aprovat el projecte per a construir un poliesportiu en = l, actual camp de Futbol Darrera la porteria, es xecaran dues pistes, = per a ús de futbito, bag ket, lambol, hockei i altres esports

També es posaran aviat uns focos, dutxes i acondicionaments del pati de s, antiga escola = graduada, tot perquè == els nins hi puguin jugar dins el pati: futbol, entrenar, jugar, etc

IDO SI, MALDAMENT SIGUI MOLT MAL DE CREURE, PAREIX QUE AQUESTA VEGADA EL S?HAN AGAFAT BASTANT EN SERIO EN AIXO DES POLIESPORTIU!!!

RACONS DE BINISSALEM:

CEMENTERI VELL

Es cementeri vell, com tots ja sabem està a sa sortida des poble, en es començament des camí vell que enllaça Lloseta amb Binissalem una vegada crusada sa via des tren. Sa porta es troba en es cantó que fa es camí vell amb es camí de Borneta. Es un cementeri, que ja no s,aguanta de vell, i de plè de batzers que està. Ses tombes, mig es bucades, i ja es comencen a veure els quatre ossos dels difunts. En

sa nit, ses rates pinyades (i també ses fora = pinyar), es passejen per dins del solar, fèfugiant-se dins de les esbucades tombes, jugant amb els ossos, o dins de la capella que també ja no s,aguanta

massa bé. Si els pobres que estan allà enterrats protagonistes d, aquest poble, alça sin el cap, d, una gran part de l, història, jo crec que s, en afluïrien de ressucitar ==

DUKEU

INFORMACIO : «SA NOSTRA»

Iniciam amb aquest espai una informació que sortirà a cada numero de la revista, donant compte dels actes i activitats que ha duit a terme la caixa d, estalvis "SA NOSTRA", situada al carrer = José Antonio del nostre poble.

PAGA DOBLE PENSIONISTES: Aquest mes la paga doble a recaigut damunt la persona de DOMINGO OLIVA MATEU. Enhorabona.

ACTIVITATS CULTURALS :

MES D, AGOST: -Exposició de pintura a càrrec de Catalina Pujol, als saions d, exposicions del nostre local. Exposà = 44 obres al oli. Fou molt visitada

MES SETEMBRE : -II CERTAMEN INTERNACIONAL PINTURA

-S, inaugurarà a la sala d, exposicions el dia 27 d, aquest mes, hi estarà durant part del mes que ve oberta a diari. Esperam la seva visita per a contemplar les obres seleccionades i guanyadores.... I fins al mes que vé, si Deu ho vol.

just per no haver d, anar a cercar els ossos que tenen escampats per allà. Resumint lo que podriem dir és que aquest cementeri ja és molt antic i que tot = lo que és vell, té sa tendència a caure, i si qualche vegada hi passau voreu que això = més que un cementeri = és una reliquia de l, any tirurany mal cuidada i esbucada. Ah!, i = que Deu mos alliberi = de que ens enterrin en es cementeri vell !...

Joan Villalonga

"SA NOSTRA"

LES MONJES TANCADAS

EL CONVENT FA DENOU ANYS QUE ES VA FUNDAR ONZE MONGES HI HA

Tal vegada un dels == llocs més coneguts i = al mateix temps més == desconeguts del nostre poble, sigui el convent de les monjes tancades. Anàrem a visitar-les i després de dialogar llargament amb la mare superiora i == una altra germana, ens donarem compte de que es compleix perfectament allò que resa el refrany: "Si vols saber qualque secret, ves a demanar-ho a ses monjes tancades". Efectivament, ens donarem compte de que les onze monjes actuals que hi ha en el convent, es preocupen del que passa pel món i sobre tot concretament al nostre poble. L'ordre de les monjes de clausura, no és com molta de gent s, el imagina: una cosa de l'altre món, anormal... No. Es sencillament un món apart, quasi gloriós, == ple de bondad, ple d'oració i sobre tot oració autèntica, viva. I ara ja, fora preambuls, anem al fons del reportatge, i entrem dins la més íntima conversa :

HISTORIA DEL CONVENT I ACTUAL SITUACIO

L'ordre de les monjes descalzes, tancades, per

tany ai segle XII. Fa quatre segles, Santa Teresa D'Avila, de Jesus, va fer sa gran reforma deixant-lo més o manco tal com és ara. Aquí, a Binissalem, el convent se fundà l, any 1961, el 24 d, Agost precisament ara ha acabat de fer denou anys. Abans de ser convent de monjes, ho era d, Agustins. D, allà vé el nom de "Cas Agustins". El convent, va ser fundat per Sor Maria Josepa de l, Eucaristia, com em dit fa 19 anys. Al principi hi vengueren sis religioses de Ciutat, i d, elles en queden tres de vives. Precisament, una d, elles és la superiora d, avui. Es a dir, això indica que n, han mortes tres: Sa fundadora, Mare Josepa de l, Eucaristia, la germana Teresa de Jesus, i sa darrera que va morir fa tres anys, el dia 1 de Setembre, Joana Ma de la Santíssima Trinitat.

Al llarg d, aquests 19 anys, el nombre de germanes ha variat. Dotze, fou la vegada en que més n, hi hagué, i onze són a l, actualitat. Les onze actuals, responeuen als povies següents Villafranca, La Real, Va

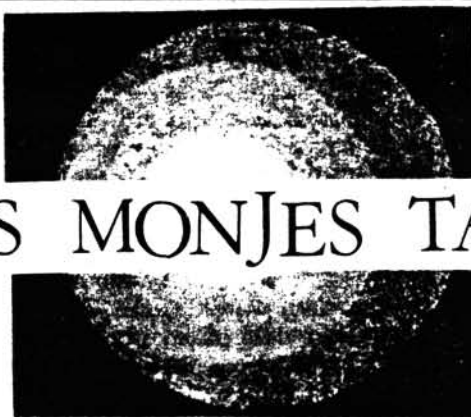
rona, dues de Ciutat, Cordoba, Llubí, Campos, Petra, Santa Maria i Barcelona. Com em dit, d, elles és superiora, Sor Catalina del Cristo Sa cerdot, amb nom de pila de Catalina Lladó.

UN DIA QUALSEVOL DE LA VIDA DINS EL CONVENT.

Per a les monjes de clausura, tots els dies de l, any tenen el mateix color: oració i treball... treball i oració. Enfeinades amb combinació d, unes hores, poques, de descans. Elles ens contestaren senzillament que el que fan és "pregar pel

EXTRA REPORTATGE

LES MONJES TANCADAES

« S AIXEQUEN A LES 5 DEL MATI »

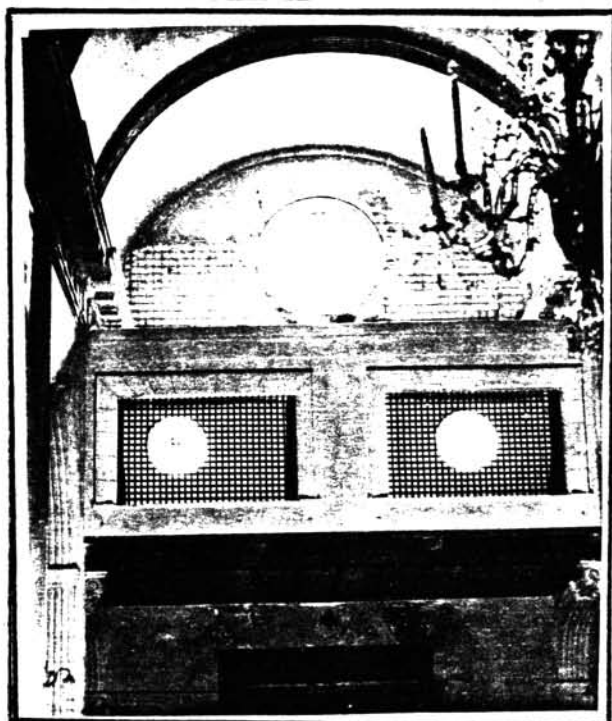
poble i per tot el món, i feina...molta feina "Què fan?...A les 5 h i mitja s, aixequen de dormir. El primer que fan és resar "Laudes", una hora d'oració, per continuar amb "tercia" després "Rosari", i a les 7,30 missa a l'església de Cas Agustins (publica). Després de la missa, un quart d'acció de gràcies, per a davés les nou anar a berenar. Al haver berenat, cada religiosa s, en va al seu lloc (cuina, enfermeria, rentar, planxar, torn, cel.la, etc), treballant fins a les 11.45. hora que s, en va al "Cor" a resar un altre rosari. Es resa "Sexta i examen", i s, en va a dinar. Són aprop de les 12,15. Després d'haver dinat, es

reuneixen a una habitació "Sala de recreo", i "feim feina, cantam, pregam, llegim totes juntes", ens diuen. Després d'una hora de recreo, resam "S, estació del Santíssim". I de les dues a les 3, cada monja s, en va a la cel.la per estar en silenci o a descansar. A les 3 tornam "al Cor" a resar "na", després tenen lectura fins a les quatre. I fins a les 9,50 que ens tornam reunir "al Cor" a resar "completes". I després d'haver resat, de 10,30 a 11, a dormir. Cada dia igual, manco els dies de festa en que ses misses es fan a les 8,30 en lloc de les 7,30. És a dir cada dia, cada setmana, cada més,

cada any...tota la vida i tota la mort? Igual.

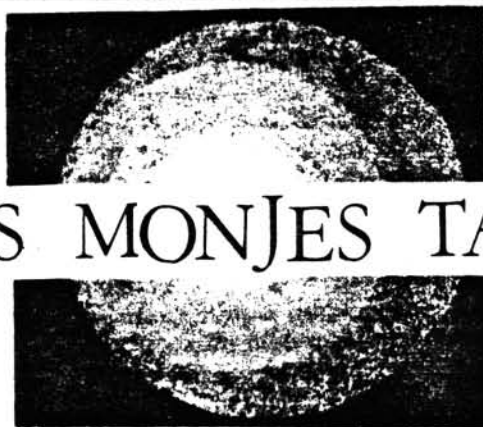
ENTREVISTA AMB LA MARE SUPERIORA

Per conèixer un poc de més aprop la qüestió i informar-nos i saber == què pensen, com viuen, == com estimen, i altres coses, les hi ferem unes preguntes que molt amablement ens contestaren. -Com creuen vostès que accepta sa societat d'avui, tal com està montada, s, existència de ses ordres de clausura?. -No sabem si ens compranen o no. Sabem que hi ha gent que no ens accepta. Però això no és motiu per deixar de seguir la nostra vocació. Sols tenim ben clar una cosa: Volem fer be a tothom...estimar al món

LES MONJES TANCADES

-D, on viuen?. D, on treuen els doblers per poder menjar r.

VIVIM DE LA FEINA QUE = EL POBLE ENS MANA

-Vivim des treball i d, un poc de llimosna del poble. Però sobretot == feim feina pel poule, == per la gent:cosim, rentam, planxam, brodam, i a tres encàrrecs que la = gent molta de gents, ens fanx fer. No rebem cap = subvenció ni ajuda externa.

-Quina raó hi ha d, existència d, aquest ordre . No és més propi de se gles passats?

-L, església ho necessita, el món ho necessita. El nostre senyor sempre s, en cuidarà d, enviar i cridar "vocació". Apart de que l, església apoia

molt la vida contemplativa.

-Com s, enteren del que passa pel món quan mai surten a s, exterior i = no tenen contacte amb = res més que allò d, allà dedins ?.

-Be ho diu el refrany : "Si vols saber un secret, ves a ca ses monjes tancades. Ens enteram del que passa pel = món per allò que ens = conta la gent...ens telefonen, correspondència, visites, families, etc .

NO TENEN TELEVISOR NI = ESCOLTEN LA RADIO, NI ESTAN SUSCRITS A CAP DIARI .

-I no tenen televisor?

-No en tenim ni en volem tenir...vàries cases ens han oferit i no

l, hem volgut. Tenim una radio, però sols la amollem per sentir actes religiosos, tal com per exemple quan paria el = papa i altres ceremonies. No estam suscrits a cap diari, i sols == els llegim quan qualqu els du perquè ens enterem de qualche notícia important.

JA ES POT VEURE LES CARES DESTAPADES PER DARRERA UNA REIXA

-Hi ha hagut evolucions a mesure que ha passat el temps dins el vostre món religiós?

-Sí, encara que poques . Abans no nos podien veure les cares. Hi havia dues "reixes" i una cortina en mig. Ara, ens poden veure les cares .

-Però, sou de les clausures més riguroses, no és així ?.

-Si, som l, ordre de més rigurositat. No sortim = per res d, aquí dins. Encas de malalties no sortim, sols en cas d, extrema gravetat que si ens podem hospitalitzar .

-I és vere que les entren aquí mateix, fora = sortir?.

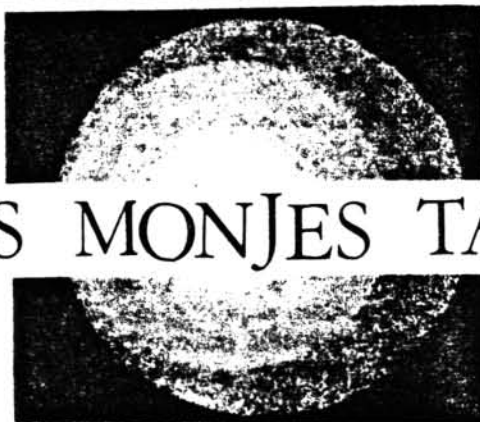
-Si, qui entra dins el convent mai surt. Ens enterram nosaltres mateixes dins el jardí en el cementeri que allà tenim. Ja en hi ha tres. És una cosa molt hermosa = poder quedar en companyia després de morts ;

Aquesta fotografia pertany a la fundadora del convent al nostre poble. (SANS)

LES MONJES TANCAN

allà on sempre ha estat la teva vida. Tenim un cementeri molt hermos .
-Què troben del fet de que hi hagi monjes que es llevin l, habit ?
-Cadaquú fa el que vol Nosaltres estam convençudes de que em de portar els habits. Ara bé, -respetam als altres.

HEM NOTAT EL CANVI POLITIC DE CARA A L'EXTERIOR, PER LA GENT .

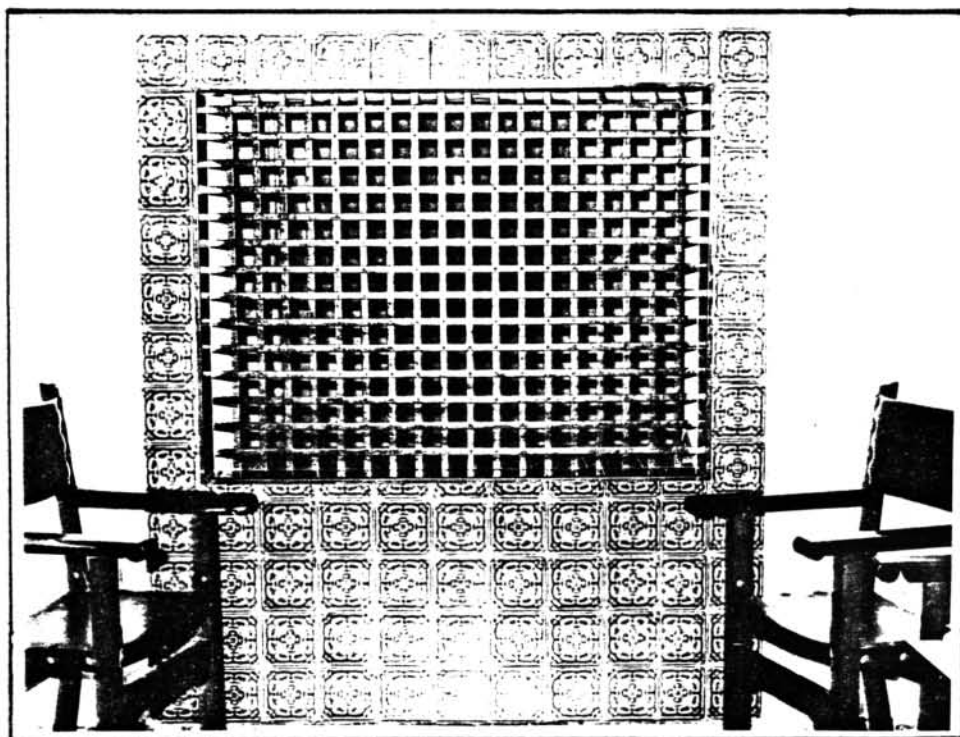
-Que lis uiu el nom de Suarez?
-No ens aficam en politica. Ignoram moltes coses, però sabem si mateix qui és en Suarez. És el president del govern, i és un home senzill i d, admirar, pel que diu la gent que ho comenta .
-Com creuen que està Espanya en relació amb-

el reste del món ?
-No en tenim ni idea. Sabem que en el món no tot és pau, sabem que hi ha nacions que es moren de fam , terrorisme, secuestros, etc, però no podem fer-nos una idea de com està Espanya en comparació amb altres païssos .
-Amb lo que la gent manifesta, creuen que hi ha hagut canvi desde la mort de F. Franco ?
-Es evident. La gent ens comenta coses d, abans , que ara ja no hi són, i moltes coses noves que estan permeses. Se nota que tot ha evolucionat.
-Una pregunta de curiositat: Sabeu quans d, habitants té Binissalem ?
-Si no vaig errada, crec que de quatre a cinc mil. No és així ?
-Sí , ho sabeu a tot! . Sa

guirem emperò, quina opinió vos mereix el terrorisme?
-Es una cosa que no podem aprobar. Va en contra de la llei de Deu. Sabem que hi ha la ETA, i altres que maten, secuestren. No comprenen com hi pot haver gent que es dediqui a destruir la vida i atenti contra els valors humans.
-Quina opinió tenen del nostre capellà, Jaume Serra ?
-El tenim per bona persona. No tenim res que dir d, ell. No és que el coneguem massa ja que no és ell qui ens diu les misses. Però sempre s, ha portat massa bé amb nosaltres.
-Com creuen que deu ésser el cel? . Hi ha infern ?
-Es evident que hi ha cel i infern. Sa biblia ja ho diu. Deu és just, i castigarà als pecadors, i premiarà als bons. El es allò on sols es fa contemplar a Deu, estimar-lo. Allà res manca. Deu és tot amor, tot bondad.
-Estau contents del poble nostre?
-Si molt... però molt contents del poble també nostre.

Textos: TONI MARGET
TONI POL

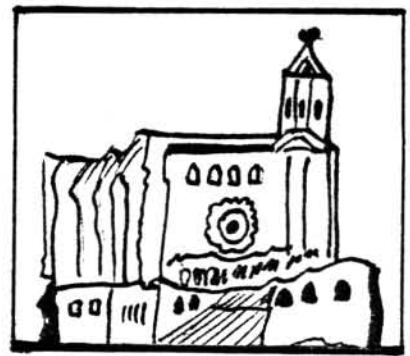
Fotos : SANS

Parlatori (retxat)
(Fotos SANS)

ELS NOSTRES POBLES VEINS

EL CONSELLER JOAN GUASP PREMI NACIONAL DE TEATRE "LOPE DE VEGA"

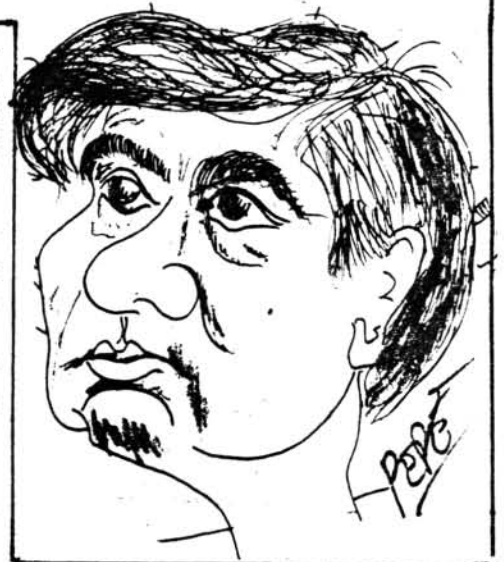
La notícia, encara que = no afecti directament = nostre poble, pensam que és interessant, tant per la proximitat geogràfica del premiat, com per les moltes amistats que en Joan Guasp té a Binissalem on ha desenvolupat interinament un parell de vegades el càrrec d'administrador de Correus al nostre poble. Efectivament, l'escriptor conseller Joan Guasp, obtingué el passat mes de Juliol, el segon premi nacional de teatre "Lope de Vega", el més important certament que es fa al territori espanyol, amb l'obra "QUERIDO AMIGO". Per el gran públic, en Guasp és conegut mitjançant les seves col·laboracions al setmanari "Dijous" baix el títol de "Contarelles d'en Pere Ferreguí", no ostant ja té dos llibres al carrer, dos llibres que com ell mateix reconeix han tingut moltíssimes difuscultats per a sortir a llum, perquè al nostre =

país, costa molt als editors decidir-se per un jove pràcticament desconegut. El primer, en castellà, "El peor enemigo", i el segon, en català, "Contarelles d'en Pere Ferreguí", il·lustrat == per l'humorista Pepe de "ULTIMA HORA".

Començam fent Joan una pregunta tòpica: Què ha suposat per a tú aquest important premi?

-Una verdadera satisfacció, vé a demostrar que reconeixen que lo que = estic fent, escrivent, té una validesa, i encara que sia trist reconèixer-ho, serà com un "diploma", una cosa que me respaldi al hora de presentar-me a un editor = per a publicar un nou = llibre, que és lo que = poc més o manco t, exigeixen al hora de presentar un original, pensque no tindria que ser així, però ...

-Aparegué "El peor enemigo", i ara l'obra premiada "Querido amigo", has volgut jugar amb l'amistat?.

-No, són coses molt distintes. "El peor enemigo" és un llibret de narracions curtes que poca cosa tenen que veure amb l'amistat, i "Querido amigo", com es suposa pel primer premi obtingut, és una obra de teatre.

-Veurem representada = aquesta obra?

-Em fa moltíssima d'illusió.

-Així ho desitjam desde l'equip de Redacció "Robines". Anim, i segueix amb la teva tasca. Important tasca.

JOAN M. LLADO

ESPORTS

C.F. BINISSALEM : P.FERRER "MISTER"

Un dels canvis més notables que ha sofert el C.F. Binissalem, és el canvi d'entrenador. Amb el nou "mister", Pedro Ferrer, em parlat:

-Pere, com vares reaccionar quan te digueren: has d'entrenar al primer equip?

-Abans tenia un compromís amb el Sant Jaume, però esperava qualque cosa amb el Binissalem. Sincerament vaig sentir una gran satisfacció.

-No pareix un bot masa gros passar d'alevins a tercera divisió?

-No, perquè abans jo ja havia entrenat dos anys al Binissalem, a primera preferent. A uns els conec, i als altres les aniré coneixent.

-Qui te pareix que guanyarà la lliga aquest any dins el vostre grup?

-El Poblenc per a mi, és el primer candidat. Ara bé, altres equips, com Mu-

renc i Soller, s, han reforçat: molt. No, nosaltres, crec que podem millorar.

-Quina opinió te mereix el president, Toni Morey?

-Ha estat ell que ha lograt conjuntar un bon equip. Crec que necessita més gent per col·laborar amb ell. Esportivament, és bon president.

-Confies acabar la temporada amb el primer equip del Binissalem?

-He programat sa feina, per acabar sa temporada, ara, no sé lo que pot passar.

-Ens pots aclarar un poc sa polèmica aquesta dels carnets d'entrenadors?

-Només sé que els carnets de primera preferent serveixen per dos anys per entrenar a 3ª divisió nacional. I crec que ho han fet per ajudar econòmicament als clubs.

Tino

A dalt, Pere Ferrer, nou entrenador. A baix, Quetglas, entrenador que el fou l'any passat.

ESPORTS

TONI TERRASSA, FUTBOLISTA.

-Antoni Terrassa Reynes, té 20 anys de professió, sabater. Que és lo que te va moure a jugar a futbol?

-De petit vaig començar a jugar perquè em agradaava molt, i no m'he aturat fins ara.

-Qui ha estat sa persona que més t'ha ajudat?

-Tots els entrenadors que he tengut m'han ajudat. Tal vegada, en Julià Rosselló i en Andreu Borrás, hagin estat els que més me varen ensenyar.

-Amb sos partits que t'hem vist jugar aquest any, hem vist una milloria en el teu joc. Què creus d'aixó?

-L'any passat vaig estar bastant irregular. Crec que lo que més mal em va fer, va ser que no me donaven partits seguits i així és molt mal de fer que te vagi bé. Jo

esper que enguany m'ani rà molt millor.

-Se diu que l'any passat el senyor Quetglas, te tenia descentrat, fora deixant-te jugar dos partits un darrera s'altra?

-Si, estava descentrat, perquè mai jugava dos partits seguits sense que me canviassin, i per aixó no agafava es meu puesto. A sa gent jove, se li ha de donar confiança, i a jo l'any passat no m'en donaren.

-Què penses de l'"mister d, aquest any"?

-Pel que duc vist amb el poc temps que entrenam, crec que si li deixen fer feina, podrà arribar a fer un bon paper a sa lliga.

-Possibilitats a la lliga?

-Crec que el Binissalem té plantilla bona. Crec que podem quedar molt millor que l'any passat.

-Com veus l'equip, un conjunt individualista o compacte, amb jugades lligades?

-L'any passat al final es va fer un conjunt compacte. Si aquest any, com passa, tenim els mateixos jugadors, crec que ferem un equip bastant compacte, que és la base per fer bon futbol i resultats.

-Què opines de l'actu al arbitratge?

-Pens que està malament, però no tota la culpa no la tenen sols els árbitres. Es públic i jugadors també la tenim.

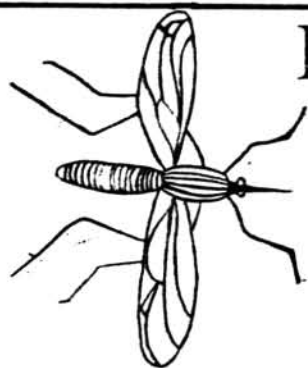
-Per últim, T, has proposat qualche "meta" a aconseguir?

-De moment, m'agradaria ser titular indiscutible dins el Binissalem, després ja ho vorem.

TONI MARGET

Fotos: SANS

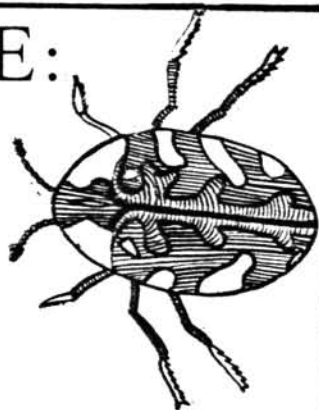
PARLEM

SOBRE:

FAUNA

CAÇA

TOMEU MORRO , CAÇADOR ...

Aquest mes, dedicam unes pàgines, per conèixer la fauna, i la caça al nostre poble. Ens hem volgut enterar dels tipus d'animals que habiten per els nostres camps i garrigues i també, dels tipus de caces, i característiques per a caçar. Per això, hem trobat convenient, parlar amb dos personatges: En Tomeu Morro, de ca, n Gelat, fill d, en Pep, embalsamador, conegut caçador i molt aficionat als animals i montanya.

Així mateix, hem dialo-

gat amb en Joan Pons, secretari de la Societat de Caçadors, i conegut per en Joan "poll".

Abans de tot, parlarem amb en Tomeu Gelat:

-Tomeu, hi ha molta varietat de fauna dins les muntanyes de Binissalem?

-Hi ha poca caça. Lo que més hi sol haver, són conills, escasses llebres, hi lo poc que hi ha, sa sauvagina s, els menja .

ESPERAM AMB OPTIMISME = S, ARRIBADA DES TORDS .

-I dels animals de plow

ma, què?

-Hi ha pocs tudons, "paloma tortaz", tortoles i perdius. El que s, està esperant amb un poc d'optimisme, és l, arribada dels tords.

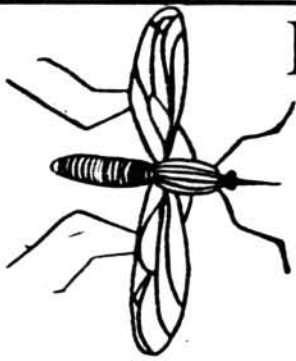
-Venen amb gran quantitat?

-A partir del 12 d, Octubre fins a tots Sants, se pot fer qualche caçada bona; ja que és el temps en que arriben. I de tots Sants fins a passat Nadal, que ja han arribat tots, ben bé pot caçar-se set o vuit tords cada dia .

Quatre singulars fotografies: La primera, pertany al TORD, peça codiciada pels caçadors. En hi ha qualgun que en passetja cada enfilall... La segona, TORTOLLES. I la tercera, una rata, animal que destrueix. Menja les niarades i niarons d, aucells i mamífers. La quarta foto, pertany a la perdiu. Una altra buna peça .

PARLEM

SOBRE:

FAUNA

CAÇA

-Les maneres de caçar = tords per aquí, quines = són ?.

-El matí, pots anar a == fer s, auba amb s, espope, ta i es capvespre, sa == colgada. Com hi ha al tres pobles que tenen = es seus colls (caçar amb filats), poden fer bones caçades.

A BINISSALEM ES PODRIEN FER BONES CAÇADES SI == TENGUÈSSIM "COLLS "

-Es que no en hi ha a = Binissal em de colls?.

-No, ja te dic, si en tenguèssim hi hauria molt bones caçades.

-Quines dificultats té el caçador de Binissalem per caçar dins el nostre terme?.

-Mentres es socis de = sa Societat no vedin = es terme i llevin "els = caçadors de faros", endemés de repopolar sa = fauna, no hi ha res que fer.

-Qué són els "caçadors de faros"?

-Bo d, explicar: Son els que s, en van de vespre i agafen conills i altres animals enlluent-los amb pila, fero de cotxe, etc, etc.

-Quin animal és el que li agrada més caçar al caçador binissalamer ?

-La llebre i es conill són de les peces més a gradoses per caçar.

-Es poden fer actualment bones caçades ?.

-No. Mentres no llevin = tota sa sauvetgna, com son genetes, rates, mostels, moixos, mars, i altres, ... i després eis = "caçadors de faros", és

impossible que un caçador pugui sortir i fer una bona caçada.

-Hi veus cap solució ?.

-No n, hi veig cap. Perquè la millor part d, aquests animals estan = protegits per la llei, i no els poden matar = ni fer- lis res. I es == clar, se menjen els animals de caça quan són = petits, i ja no tornen = grossus, per aixó va == tant malament sa caça. Però, si al manco perseguissin als caçadors = de "faros", es mal, no seria tant gros.

-Tant de mal fan a sa caça aquests caçadors = de "faros" ?.

-Si, molt. No es pot imaginar es mal que fan, i crec que està molt poc vigilat. Massa permès.

Xim

JOAN POLL SECRETARI DE LA SOCIETAT.

Anem ara a analitzar un = poc el funcionament i característiques de la Societat de Caçadors. Direm, que la junta directiva, és la següent:

President honorific: Jaume Ripoll Isern.

President: Joan Alorda

Secretari: Joan Pons Mollón

Tesorer: Miquel Martí Ramis

Contador: Miquel Salom Uadó

Vocals: Tomeu Vicens Pons

Jaume Torrelló Pol

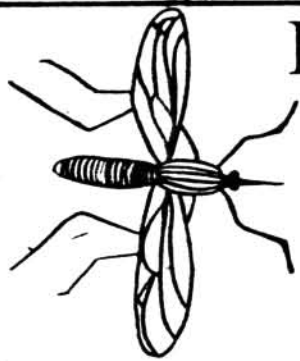
Joan Capó Pascual

Francesc Colmillo

Tomeu Moyá Bestard

Joan Moyá Martorell

Direm també, que la societat està composta per 140 = socis. I precisament, la temporada de caça, va començar el passat dia 15 del Agost. Anem ja a parlar amb el = seu secretari, Joan Pons, de Cas Poll. Bé, Joan, quina és la caça que predomina més = a Binissalem?.

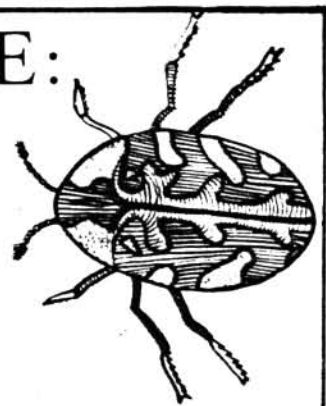
PARLEM

SOBRE:

FAUNA

CAÇA

N,hi a poca a causa des furtivisme ,qualque conill ,qualque llebra, i qualque guatl.lera.És = una pena que sa caça furtiva fassi tant de mal

-Quina caça está permesa caçar al nostre poble? -Dia 15 d,Agost,s,ob per a guatlleres,conills,tortoles.Dia 28 de Setembre,s,ob tota sa caça en general,a excepció de sa llebra,que está vedat durant tot l,any .

-I fins quan dura el periode de caça?.

-Del 15 d,Agost,fins al darrer dia de Gener.Uns cinc mesos.

-El món deis caçadors,= es diu que és un anecdotari.Éns contes qualque anecdota de qualquú ?.

-Cada dia que un caçador surt a caçar,hi ha una nova anecdota...Trobar un cunill allaçat,tirar-li i no ferir-lo,matar-ne dues... i tres d,un tir,etc,etc.

-Què fa ICONA per sa caça i protecció d,animals?

-Icona a Binissalem demoment no ha fet res.In tentam acotar es terme, i esperam que porti = qualque cosa.

o manco bona?

-De 40 a 80 mil pessetes.

-Els socis,us reuniu sovint amb assemblees?.

-Es fa una reunió cada primer divendres de mes,i lamentablement ve molt poca gent.Hi ha per desgràcia poca col.laboració per part dels socis.

-El caçar,perquè,per diversió o per necessitat?.

-Per esport.Hi ha que regaitar que un caçador hi neix,no s,hi fa.És un esport que s,ha de practi-

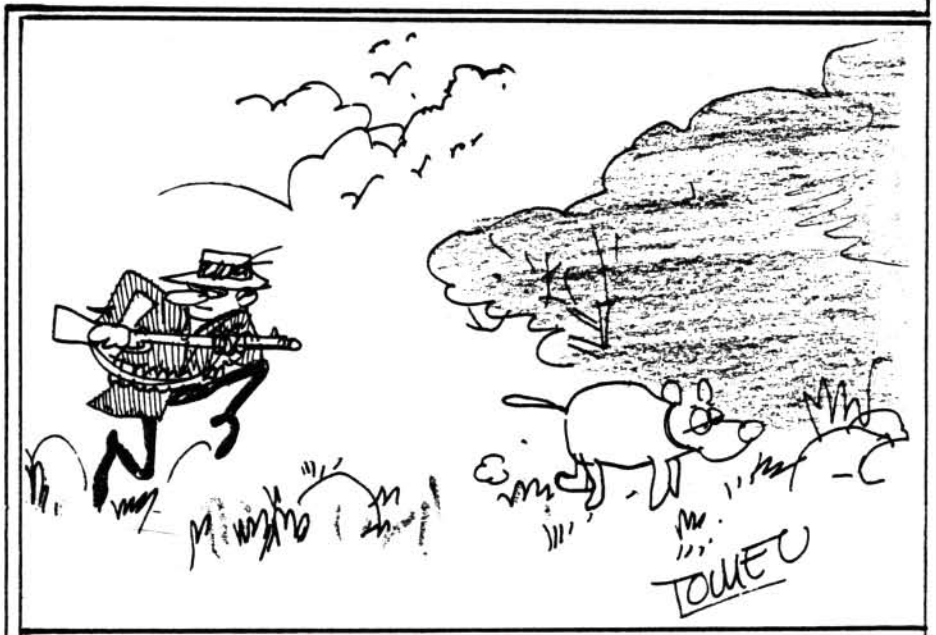
car honestament.

-I ja per acabar,volen dir qualque cosa en especial per la nostra revista ?

-Si,ens agradaria dir, que intentam vedar es terme de Binissalem, i desde aquí,aprofitam = per donar ses gràcies a tots els amos de ses finques que han volgut col.laboraf amb nos-tros.Gràcies!.

-A tu ,Joan.

Textes:TONI MARGET.

FEIS-VOS SUSCRIPTOR

PARLEM DE SES ESCOPETES

-Com estan a nivell tecnic,ses armes?

-Hi ha un 90 %,que els = du correctes.

-Quines són les distàncies per ferir un animal?

-De 40 a 50 passes.Els = caçadors,contam en passes.

-Què val una escopeta,més

Per fer-se suscriptor,basta anar a qualsevol banc del nostre poble.També,diguent-lo o = escriguent a la nostra redacció,General Moranta,32,rebirà la seva revista a domicili, i abans del dia 1 de cada mes.No repetim.Els = suscriptors són els primers e n tenir la revista,abans de que surti al carrer.

Recordam que hi ha dos tipus de suscriptor:

-Suscriptor corrent: 350 pts per 6 exemplars més extras i especials.

-Suscriptor protect: 500 pts.

AJUDAR A RUBINES ES FOMENTAR LA CULTURA DEL TEU PROPI POBLE.NO L,OBLIDIS AMIC LECTOR .

LA GENT QUE TÈ GUANYAT UN NOM EN EL NOSTRO

D^a TERESA GELABERT, VIDUA DE LLORENÇ VILLALONGA I PONS

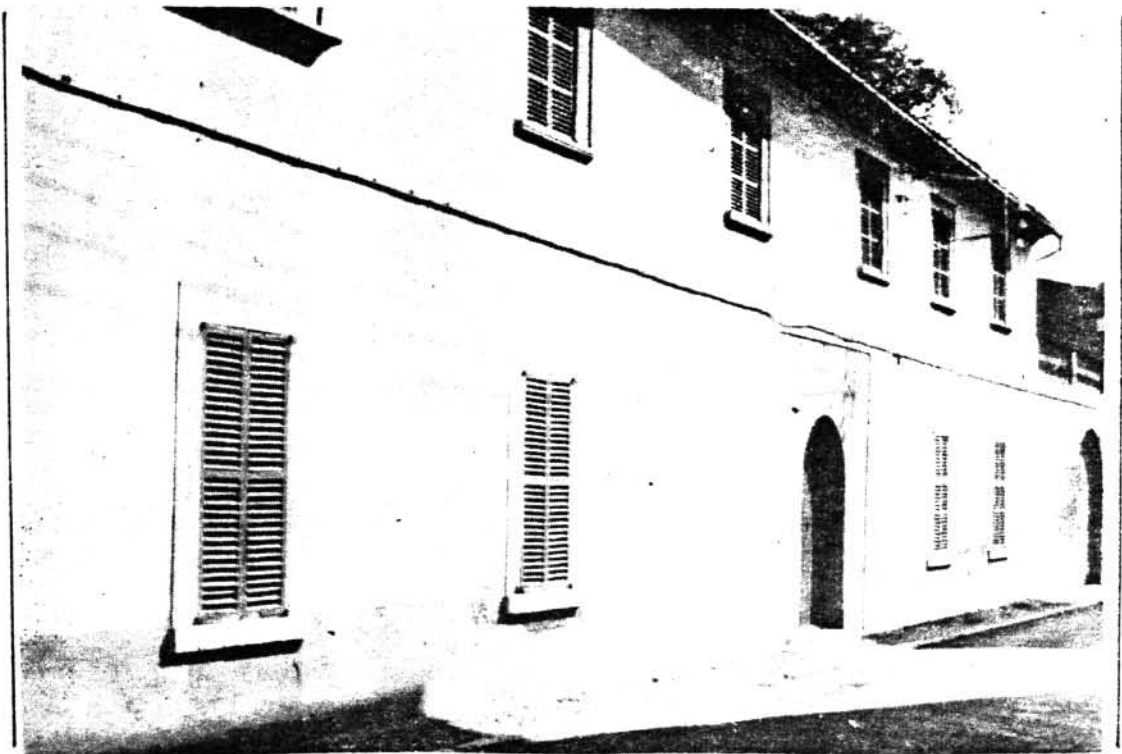
Llorenç Villalonga, va neixer a Ciutat el 1 de Març de 1897. Als 20 anys ja té escrita la seva primera, i encara més famosa novel·la "Mort de Dama". Segueixen, a part una mai interrompuda col·laboració a la premsa, "Madame Dillon", "L'hereva de Donya Obdúlia", interrompuda la seva normal activitat d'escriptor, no la reanuda fins una quinzena d'anys més tard amb la novel·la de Palmira. Ja en plena maduresa, treu a llum, les seves peces teatrals: "Faust, Fedra, i Aquí les oï, Impossible". Un recull de narracions curtes: "El lladoner de la claustra", i les seves novel·les "Bearn", "Desenllaç a Montlleó"

"L'Angel Rebel". I altres famoses obres, tal com "Desbarats", etc.. Llorenç Villalonga ha estat cal·licat, abans i després de mort (Recordarem que va morir l'any passat) com el millor escriptor de la llengua catalana. Casat amb Dª Teresa Gelabert i Gelabert, i binissalmer d'adopció. Ja que # passà gran temps de la seva vida al nostre poble, al casal de C, an Sabater, al carrer de Bonaire, avui, C/ Gral == Franco . Com a homenatge a aquest gran home, ja que no li varem poder fer a ell directament (entre altres coses, perquè no teniem la nostra revista "Robines", i altre motiu, perquè sols es va-

lora, desgraciadament, als homes després de = morts). Volem avui, rendir un petit homenatge a la seva vidua. Eterna companya, i inseparable del gran escriptor

LES SEVES ESTADES A BISSALEM.

Molta gent es demana, com viu ara Dª Teresa? Deu viure tota sola? = No, Donya Teresa, encara té una segona família: el servei. Als 86 anys amb què conta, viu rodejada de la seva servitud: "Dues criades i un xofer". Ara, durant els dos mesos d'estiu, fins a fins de Setembre, els passa a ca, n Sabater, al nostre poble.

LA GENT QUE TÈ GUANYAT UN NOM EN EL NOSTRO

D.LLORENÇ TAMBE PINTAVA ...

DESCRIPCIO DE LA CASA:

Hi ha un jardí molt garrit i gran amb molts de pins que l'enrevolten. Un gran pati amb una cotxeria, i un gran lladoner que fa ombra (precisament el lladoner dóna nom al seu llibre "El lladoner de la clastra").

El menjador és petit, però replè de plats antics que tenen més d'un segle. La cuina, en canvi, gran, de pedra. L'entrada de la casa, també gran, amb un arc que l'aguanta. En els costats d'aquest arc, hi ha dos quadres que pintà Don Llorenç. Hem descobert que també pintava l. Són dues perfissimes. El seu dormitori és un gran llit de fusta antiga. Don Llorenç, no obstant, dormia a un altre dormitori, perquè a vegades es posava a escriure a sa dematinada, quan tenia inspiració.

Destaquen les grans sales plenes de llibres, i objectes antics. Dues habitacions que tenen arcs, amb forma de boveda... amb uns grans cortinatges també antics. A dalt hi ha unes grans sales. Es sotil és pintat. Dins dues d'aquestes sales hi dormen ses criades. Els llits tenen balduins. Al entrar a dalt, ni ha una estatua de Jesus, crucificat, amb un parell de canelobres davora, i una biblia escrita en llatí. A dins, a un racó d'una sala, un pi no també antic. Dins l,

escritori de D. Llorenç hi ha més de dos mil llibres. Entre ells destaquen les seves novel·les i llibres de teatre: "La novel·la de Balmira", "Mort de Dama", "Bearn", "La marquesa de Pax", "Un estiu a Mallorca", "L'hereva de Donya Abdúlia", "Andrea Victrix", etc. I molts d'altres llibres, desde Martí Lutero, fins a Oscar Wilde, així com a llibres de medicina i filosofia.

ENTREVISTA AMB DONYA TERESA GELABERT .

Ens disposam a entrevistar a l'esposa, vidua del gran escriptor. Ens confessa que és la primera entrevista que se

li fa en tota la seva vida. Al meu marit ni fa ien sovint. A jo mai!... I començam a demanar-li -Donya Teresa, on va néixer vostè ?.

-En aquesta casa. A ca, n Sabater, al carrer Bonaire del nostre poble.

-Com era el poble en temps de la seva infància i joventut ?.

-No hi ha dubtes que molt direrent ai d'avui. Tot ha canviat. No hi ha via cotxes ni res.

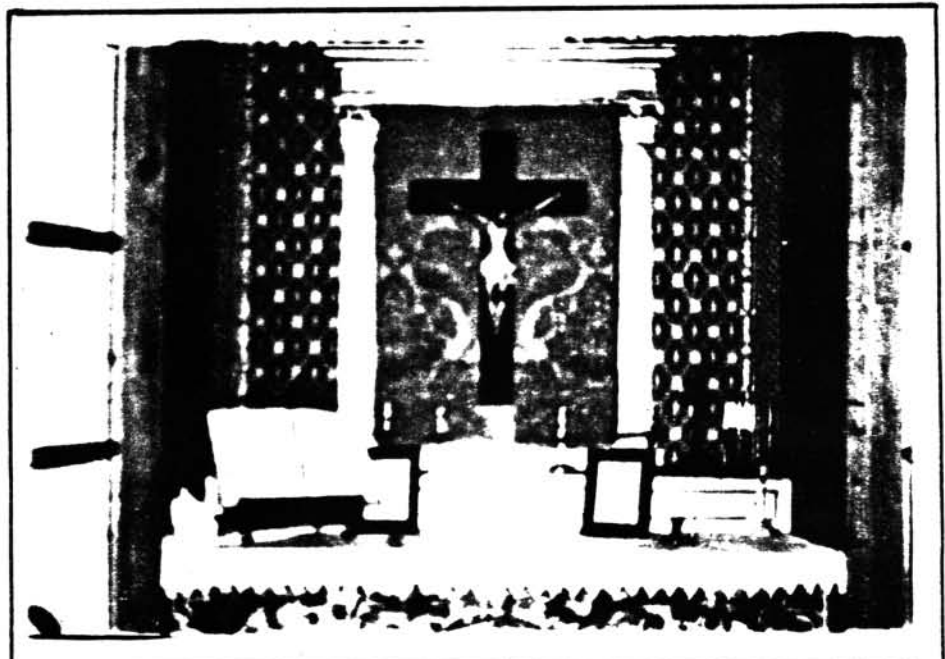
-Com va coneixer a Don Llorenç ?.

-De nins. Erem parents. I de parents, acabarem amb matrimoni.

-Quina edat té ?

-Vuitanta sis anys .

-Va estudiar quan era jove? Va fer carrera ?.

Vet aquí una foto d'uns dels racons de la casa de Llorenç Villalonga. Pertany a la capella que hi ha dins la casa, a la cambra que condueix al seu escritori, allà on escrivia. Segons ens digué la seva vidua, el seu marit era molt devot i creient.

LA GENT QUE TÈ GUANYAT UN NOM EN EL NOSTRO

« 86 ANYS D'EDAT »

-No vaig fer carrera.No era gaire estudiosa.... Però si mateix sabia la lliçó quan la, m demanaven.

-I a on anava a escola?

-A Binissalem.A ca ses monjes de la Caritat.

-I què opina del jovent d,avui en dia ?.

-Ah!. Molt diferent del que jo coneixia quan era nina i anava a escola.Tot ha canviat en m desmesura!.

-Parlem de les cases com la seva.Què opina de les destruccions de les cases senyoriais de Binissalem?.

-Són molt hermoses.Es = una llàstima que les es buquin.No ho haurien de permetre.

-Troba vosté molt agradable tenir jardins o = zones verdes dins el poble?.

-Si,seria molt agradable tenir-les.Per poder jugar els nins,anar a = passejar,seure,etc...

-Ha anat mai a Ca,n Arabí ?.

-No.M,agradaria anar-hi ,però hi ha massa mal = camí .

-Què opina de la Festa des Vermar ?.

-Està molt bé.Em sabia

molt de greu que no es fes,i que un altre possible la mos prengué.

-Li agraden les misses, que fa el nostre rector Don Jaume?.

-No puc respondre aquesta pregunta,perquè no vaig molt a missa a Binissalem.

-Gràcies Donya Teresa , Deu la conservi molts = d,anys i li doni salut.

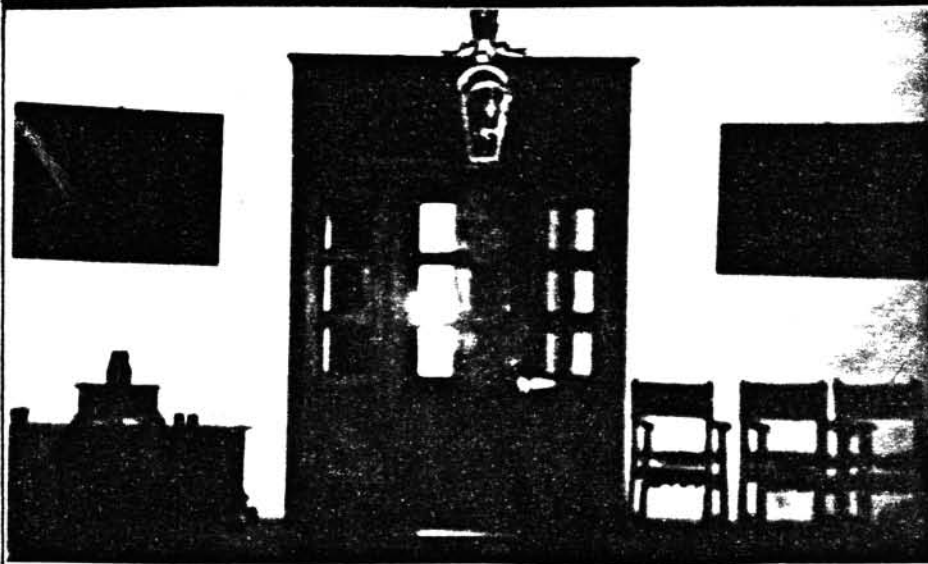
-Joana Fiol Dols

-Mamagdalena Carbonell

-Maria Fiol Dols

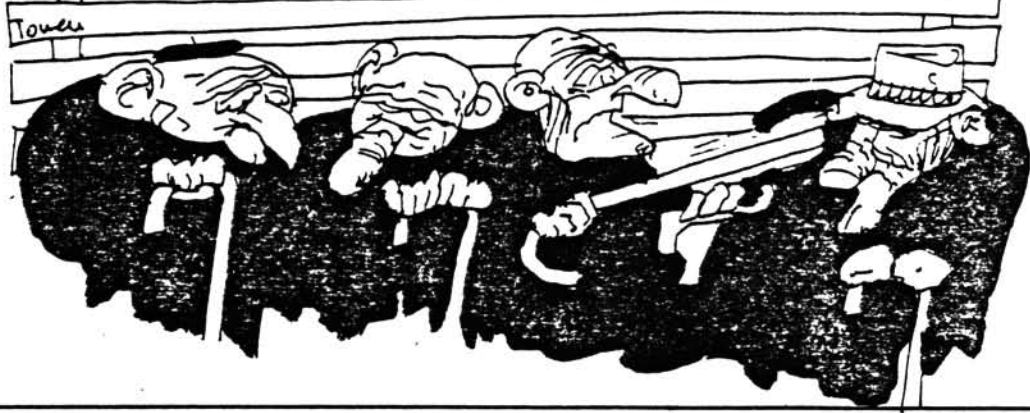
-Margalida Ramis

Fotos:Joan M.Real

Vet aquí dos moments de la vida de Llorenç Villalonga:L, entrada de la seva casa, de Ca,n Sabater , i l,altre,l,escritori ailà on segurament escrigué les seves = fabuloses novel.les= La cambra on està situat aquest escritori està repleta de = llibres de totes cagtes.Llibres antics , seus,d,altres autors ,perquè és nota que de llegir l legia a bastament el nostre personatge ,per mala sort desaparegut.Ens hagués agradat molt poder entrevistar-lo

ELS NOSTRES PADRINS

L'AMO EN PERE COSTITXO:

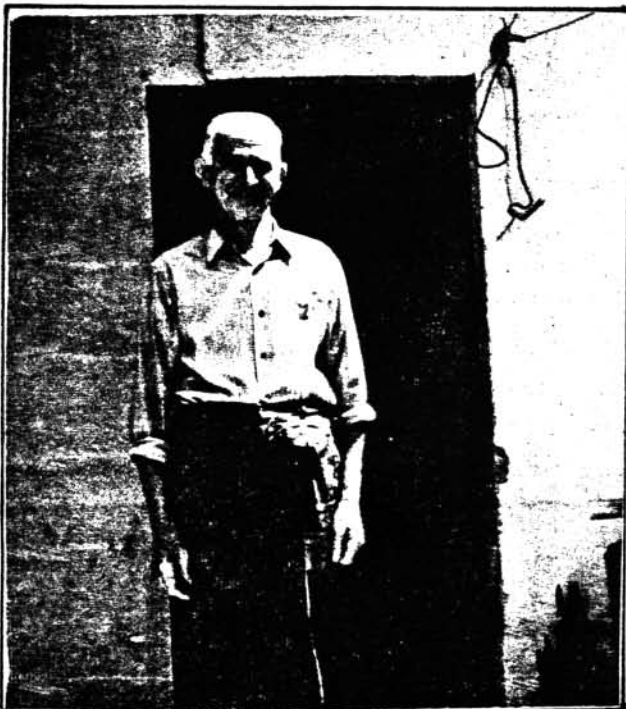
«JOVE MALGRAT 52 ANYS DE CASAT»

El padri que em escollit aquest mes, és l'amo en Pere de Ca, n Costitxo. L'amo en Pere, de 82 anys, però que ningú ho diria per lo estirat que camina i per la seva joventut que aparenta al parlar amb ell, respon al nom complet de: "Pere Amengual Rosselló. Fa... un grapat d'anys ens diu casat amb N, Aina de Ca, n Marget... (Ara ens confessa/ que fa 52 anys)... és a / dir, ja ha passat les bones d'or l... I qui ho diria d'aquest estornell.. si pareix un jovent, i fa més que cinquanta anys = que és l'amo de caseva .

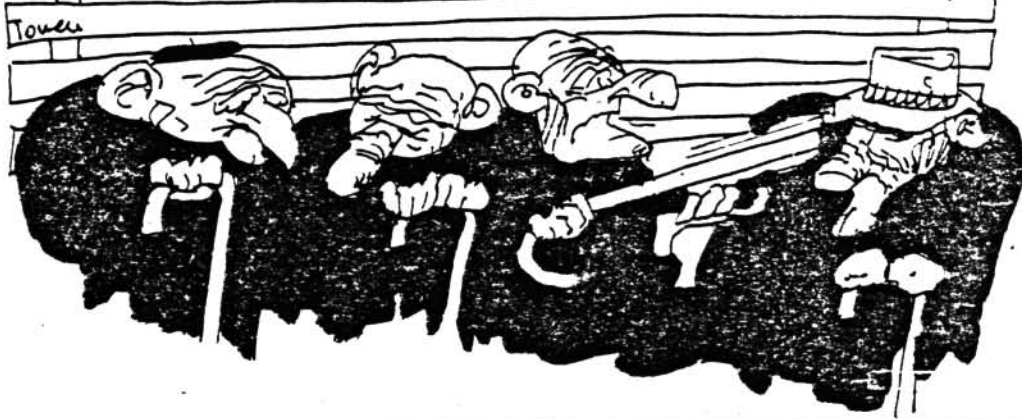
Del seu matrimoni, vengueren dos fills: fill i filla, en Joan i Na Catalina. I ja tenen tres nets. A ca seva (ca son pare), eren set germans. Son pare nomia Joan i sa mare havia nom Catalina. Res, que amb 82 anys, i 52 de casat, en deu haver vistetes de coses l'amo en Pere. No res, anem a parlar amb ell.

I ja hi som. Abans de tot, l'amo en Pere, ens agradaria saber totes les feines, oficis que heu fet durant la vida activa, abans de retirar-vos? -N, he fetes bastantes. = / Als vuit anys vaig anar /

a collir oliva a ca, n Ngret... Encara era un ninet i ja sabia lo que volia dir "agafar suades". Ja de més grandet vaig fer feina a sa fabrica de Ca, n Ferrer durant dos anys. A temporades, anava a cavar soques de vinya amb en Joan Xante a Cas Agustins... Quins temps eren aquells! Després me, n anaria amb mon pare de sabater. I vaig fer sabates i més sabates fins als 65 anys en que vaig "penjar ses sabates" i em vaig retirar. Durant aquests anys vaig treballar a Ca, n Ga-

ELS NOSTRES PADRINS

rriga, a ca, n Figuerola, de treballs manuals.

-I tot això heu fet!. Un que vos veu, diria que no heu estat mai malalt Perquè vos aguantau mol bé. Recordau ses enfermats que heu tingut ?.

-Record dos grips i una asiàtica una vegada. Pel demés, sempre he estat = sà i fort. No som gaire= malaltís.

-I de politica, en deueu saber un bon rosari. Al manco haureu vist molts de tipus de govern!.

-Sí, desde dictadures , fins a democràcies i mo narquies, potre !. He vis cut sa monarquia d, Al fons XIII, República, Dic tadura de Primo Rivera, II Repúlica, Franco, i ara estic visquent ai xò que sa gent diu "dòm cracia".

-I què, ens rebelau qui nes ideologies comparti

reu, i compartiu ?.

-Abans era més bé con servador... Ara, un poc = socialista tirant a neu tral.

-Ens podeu dir el que = més us agrada fer ?.

-Es meu "anhelo" es tru iar pel camp i fer es port amb sa meva bici cieta.

-Però i a 82 anys enca ra anau amb bicicleta ?

-En mancaria d, aitra!.. Si vaig de part i banda de poble, i arrib a les finques. No me la llevin a sa bicicleta !.

-Què trobau si parlasim d, amore ?.

- Te diré en secret = unes coses, però no les apuntis !. Vaig festejar 29 mesos una fadrineta= de per es Pla de Na Tessa, i quan feia dos /// anys i mig li vaig do-- nar "planton". No m, interressava gaire . Després=

vaig conèixer a N, Aina, ...sabs que l, encalça val... La vaig encalçar/ fins que la vaig agafar per "mediació" d, una amiga seva. I no volia ca ure sa madona!.

-I de jocs, jugau a car tes o a sa loteria ?.

-Molt poc. Qualque qui niela i quaique pic un/ decim. Quan em toquin un

caramull de billets de i xaré de jugar. ..

-Bé l, amo en Bere, i com anau de lletra i de con tes ?.

-Lo just perquè no em/ puguin enganyar. Ja ho va dir es mestre que m, ensenyà: "A tu ho ten-- dran mal de fer enganar -te".

COL.LABORACIONS LITERÀRIES

MATINADA

El gener que ja és febrer ,
vidres d'aigua pels racons.
Mai dins les cases de sucre,
renous refredats de plom.

Cridaners al arbre,els gorri-
ons/
somnia jocs de primavera,
i picotejen dàtils del fasser
un matí de ben pocs colors.

Terra banyada,empastissada,
el calçat de fang embarnissat
les flors ploren gotes de roa-
da/
i un caragol sols vol volar.

El moix famèlic d'alt la pa-
red/
mira amb l'únic ull que li =
resta/
si han tirat les despulles pe-
la finestra/
del menjar,tot enreванat de
fred.

Per la nit,un vidre ha crèixit
i un dibuix de tres ralles =
ha deixat, /
a més d'un triàngul i gros fo-
rat/
per on el vent trencadissa ==
dins la casa ha afegit/.

Un badall de dins el meu cos
ha florit/
mentres tot aixó mirava de ma-
tinada,/
i per on sol sortir,el sol tot
rustit,/
ha començat a passejar la llumada.

JOAN SALINES

FOTO - CINE

SANS

Estudi:C/Pl.Esglesia,20.

MALSA DESEQUILIBRI:

Era un indret...
Com molts indrets...
Com tots els indrets...
Era l'indret.

Allà hi erem tots:tu,ell
i també jo.Em faltava l,
alé,mentres mirava inmu-
table als que es respira-
ven el meu aire,i sentia
com s,ofegava el cervell
.A les hores,els ganà-
pies,amb els pulmons
plens,estaven en plena =
elació .

I eren els nins,aquells=
que no tenen la culpa de
res i paguen les de tots
els que suportaven el ==
pès d,una atmósfera mal-
sana,d'un aire mal repa-
tit.Els que contemplaven
deseparats un panorama=
de desigualtats...i mo-
rien poc a poc...
" Et aucune grande perso-
nne ne comprendra jamais
que ça a tellement d'im-
portance"(Le petit Prince)

JO

Tomeu

PICAROL

Repica picarol,
fes del teu so un vol.
Embolcalla l,aire de la nit,
sanglot de ferro embrutit .

Repica picarol,
presoner que ets d,un coll.
Tosca guspira,soroll tosc;
submís batall,dit fosc.

Repica picarol,
i vaga pel camp,sota el sol.
Pregona sovint el teu eixut
crit/
d,esclavitud; trist repic .

JOAN SALINES

COMPRI "REVISTA RO-
BINES".De venda en
-CA,N FAUSTO
-PAPERERIA RUBINES
-PAPERERIA MARPA

-Si desitja escriu-
re o dir qualche-
cosa,escrigui al=
Carrer Gral Moran-
ta 32.Binissalem.

Fei-vos subscriptor
Col.labora per po-
der "fer cultura "
al nostre poolle.
T,esperam.Coopera.

UNA ALTERNATIVA DINS L'ENSENYANÇA

SUMMERHILL

ALLA ON EL NIN APRÈN A VIURE EN LLIBERTAT...

Quan a l'any 1,980 encara hi ha qui creu que "la letra con sangre entra", a 1921, neixia a Anglaterra, una escola basada en la llibertat i la responsabilitat de l'individu: "Summerhill". Aquí, no podem entendre escola com un lloc on s'hi va per aprendre el que manen uns programes sino un lloc on s'aprèn a viure i a deixar de viure. El seu fundador, A.S. Neill i la seva esposa Enna, intentaren dins les seves possibilitats, ajudar a formar individus lliures, i no teretes al servici d'una societat.

El fet de ser una escola basada en la llibertat, no suposa un anarquisme. Hi ha una sèrie de regles fundamentals, que s'han d'acomplir.

Precisament, no estorbar la llibertat del pròxim

Desde el moment en que es considera una comunitat de persones al mateix nivell, la paraula d'un professor té el mateix valor que la d'un alumne, sempre que aquesta no vagi en contra d'una de les lleis de l'escola. Quan un individu siga la que siga la seva condició (alumne o professor) du a terme una conducta "antisocial", és la "reunió general", on hi pot participar tothom, la que decideix el que s'ha de fer.

En quan a les diferències socials entre els distints sexes, són nul·les: els nins no tenen problemes al hora de fer-se un jersei, ni les nines al hora d'adobar una bicideta. No hi ha ningú que els imposi un model d'actuació per cada sexe. Les classes són voluntàries, però, en contra del que pod pa-

reixer, són pocs els que deixen d'anar-hi, i la majoria mostren un interès per certs temes, poc comú dins l'escola tradicional. En Neil, creia que si a un al·lot el deixam jugar fins que en té ganes, quan decideixes-que aprendre, ho farà amb molt més interès que si li fan fer les coses que no desitja. Amb aquest cas, la tasca del professor no és la de posar-se a explicar coses com un lloro, sino la de motivar al nín a l'aprenentatge, que sigui el propi alumne el que demani al professor que li expliqui una o altra cosa.

Els traumes morals desapareixen al poc temps de viure a l'escola. El banyar-se nus a la piscina és molt corrent, de la mateixa manera que sempre en hi ha que ho fan vestits. A ningú li

"No estam escolaritzats, ens entretenim com podem"

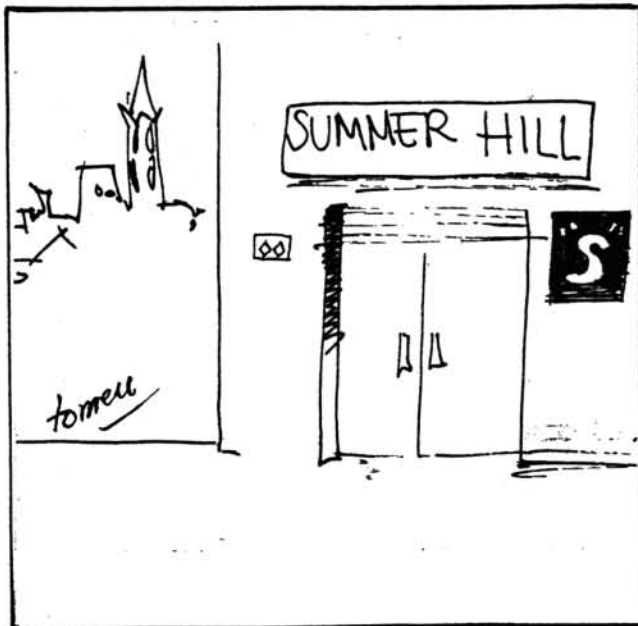

UNA ALTERNATIVA DINS L'ENSENYANÇA

SUMMERHILL

EL NIN IGUAL AL PROFESSOR...

molesta el que un company dugui o no vestimenta. En el que concierneix als robatoris, la caixa fort i la cuina, sempre estan a disposició del "bon lladre". Son pocs els alumnes que no haguin anat a robar menjar, o a posar mà a la caixa fort. Tant en Neil com la seva esposa no solen dramatitzar. Es limiten a investigar qui ha estat el lladre, cosa que no sol ser massa difícil i afegeixen a la factura dels pares uns doblers en concepte de robatori. D'aquesta manera s, en adonen de que no val la pena robar, i aviat ho deixen fer. El problema que preocupava més a n, en Neill, era que l, alumnat pertanyés a una classe social acomodada, quan ell creia que no hi havia diferències socials. Però són els pares dels nins pobres els que no volen que els seus fills hi vagin, la consideren una escola poc convenient,

un "desastre pedagògic". I és que com sempre, els que pateixen més directament les desigualtats socials, són els primers que es neguen a rebel·lar-se contra la societat. Després d, això, es pot pensar que Summerhill no és més que una escola di-

ferenta a totes les altres, digna de coneixer o visitar com si es tractas d, un "zoològic". Però és alguna cosa més, és una experiència revolucionària, una alternativa dins el món de l, ensenyament i de la societat en general.

JO.

CENTRAL FOTOGRAFICA

**C/. OLMOS, 40
PALMA DE MALLORCA
TEL. 215969**

.. Copisteria ..

Baltasar Bibiloni: llibre

sobre cançons i refranys de Mallorca.

El nostre amic binissalamer, Baltasar Bibiloni, fins fa poc director de la Massa Coral, acaba de publicar el llibre: "Cançoner de pedagogia musical". En Baltasar, en el seu intent d, acostar la pedagogia musical a totes les escoles, mostra en el llibre una gran varietat de cançons populars mallorquines. Cançons amb lletra i música, tals com: "plou i fa sol", "Sor Tomasseta", "Cançó dels nevaters", "Copeo de muntanya", "Ses Vermadores", "En Pep Gonella té", "Vou veri vou", "Ses ninetes", "Cançó de ses panades", i moltes més, armonitzades pel nostre amic Baltasar.

LLORENÇ REUS, ENS PARLA DEL CERTAMEN DE PINTURA "VILA DE BINISSALEM"

Aquest mes, coincidint amb les Festes de Vermar, es celebra el II Certamen de Pintura "Vila de Binissalem". Tots sabem que l'anomenat Certamen Internacional, es du a terme gràcies a la iniciativa de, en Llorenç Reus, pintor i a la vegada membre del Consistori. L'hem entrevistat.

-Abans de tot, si te pareix, parlarem del que va aconseguir, Primer Certamen de Pintura, el de l'any passat. -Quantes s'en varen presentar?

-Unes 60. Ara bé, d'aquestes 60, sols s'en varen seleccionar 19.

-I per aquest any, suposam que esperau més concurrència?

-Sí. Els Certamens d'aquest tipus de cada any són més coneguts, i hi ha més concurrència. Ara bé, es numero no fa sa calidad. Particularment, me conformaria amb ses mateixes obres de l'any passat, i amb la bona calidad que hi va haver. Molts de critics l'han considerat el millor Certamen de l'any passat a les Illes.

-I varen concórrer pintors binissaliamers al I Certamen de l'any pasat?

-Sí. Tres foren els pintors del nostre poble.

-I d'ells s'en classificar cap?

-No. No s'en va seleccionar cap d'ells.

-Creus que l'obra de l'guanyador Pombo, "Composició con caballo", era

la millor que es va presentar?

-No hi va haver dubtes. Per unanimitat total va ser la guanyadora.

-Parlem dels jurats. Com són aquests senyors. Qui seran els d'aquest any?

-Diré que cercam gent, personatges que tinguin una sensibilitat molt gran, i una ampla visió de les coses, tot per poder captar tècniques i entendre tot tipus d'expressions, formes, etc. El jurat no variara quasi en res del de l'any passat.

Es am dir, si no hi ha res de nou, la base sera la mateixa que l'any passat: Recordem que al I Certamen hi hagué en Llorenç Moyá Gilabert, poeta, el critic Rafel Jaume, jo mateix, el nostre batle Antoni Amengual com a president, en Marià Planells, critic d'art de Barcelona, i en

Toni Medina, ceramista.

La base de es jurat sera més o manco la mateixa, ara bé, pensam introduir un nou membre de molt de prestigi, encara que no sigui definitiu.

-Quins estils formen els que predominaren més durant el I certamen?

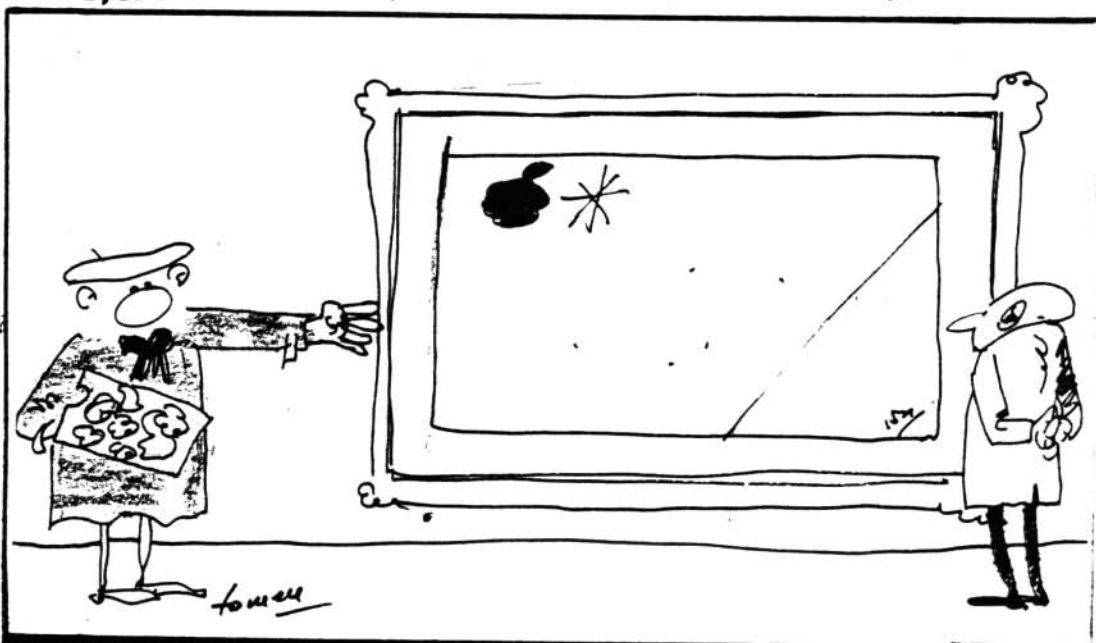
-I hagué dos grans temes: hiperrealisme i abstracte. Avui en dia, s, hiperrealisme és el que predomina més. Esper que n, hi torni haver molt.

-Va acudir molt gent a visitar l'exposició?

-Molta. Tant des poble, com de fora poble. Sobre tot el dia de Sa Verma da.

-Com veu el futur d'aquest certamen del nostre poble?

-Es mal de dir. De moment, pareix que té dos anys més de vida mentre hi haguí el mateix Ajuntament. Ara, no

NOTICIARI D'ART

sabem si al canviar d'A juntament d,aquí tres = anys, els nous regidors, voldran seguir amb el = concurs .

-Es ve r que és un dels més importants de Balears'.

-Crec que després del "Ciutat de Palma" i el "Ciutat de Pollença", ve el nostre .

-Bé , Llorenç, i ja per== acabar. Creim que , sincerament aquest concurs , es fa gràc ies a la teva labor. Du molta feina l, organitzar ?.

-Molta. Trobes molt poca col.laboració. T, has de moure molt, correr molt, cercar, i moltes més prg ocupacions.

-Com el feis a saber als pintors que es fa el == Certamen?.

-Tenim direccions de bastants de pintors i lis = enviam les bases. També , duim ses bases i les exposam per Galeries, premsa, etc, etc.

-Gràcies Llorenç, i que= l, exit d, aquest any superi encara al de l, any= passat. Enhorabona !.

Equip de Redacció
ROBINES

SANT JORDI: EXPOSICIO BINISSALAMERA

Per les festes de Sant Jordi, la població dels típics molins, es va celebrar una exposició = col.lectiva: Pedrona = Bestard i Joan Seguí - Vazquez (aquest darrer, pintor ciutadellenc , molt conegut al nostre poble), presentaren qua

dros al oli, mentres == que el nostre col.laborador humorístic, Joan Miquel Lladó, ho feia amb els seus cone--guts dibuixos a plomí. L'exposició fou molt== visitada i comentada = favorablement.

FOTOS
SANS

DIA 6 SETEMBRE: VETLADA TEATRE

El nostre grup "Revista Robines, també ha organitzat pel proper dissabte dia 6, una vetlada teatral. El grup de Santamaria, representarà la obra de Joan Mas: "Una dona és per a un rei". Es farà un preu especial de 50 pts s, entrada.

ACTIVITATS DEL NOSTRE GRUP AQUEST MES

-Numero especial de la nostra revista, dedicat= amb exclusiva a LA FESTA DES VERMAR.

Dia 26 de Setembre: Conferència sobre "Vida i obre al escritor Llorenç Villalonga".

Dia 27 de Setembre: Homenatge a Llorenç Villalonga. Taula rodona i representació de l'obra teatral del mateix autor, "FELSIA MAJOR", representada pel famós grup: "ALLANICAPUN". Us esperam .